

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 22. maj 2014 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Birgitte Grønborg Juul, Ejler Bruun og Pernille Margrethe Corfitsen (kst.)
med nævninger).

3. afd. N nr. S-3579-13:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. *Født 1954*)

(advokat Karoline Dossing Normann, besk.)

Københavns Byrets dom af 19. november 2013 (SS 3-10404/2013) er anket af T
med påstand om frifindelse, herunder også frifindelse under henvisning til straffe-
lovens § 16, stk. 1. Subsidiært har T påstået formildelse, herunder frifindelse
for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpende.

De forurettede, F1 og F2, har gentaget deres påstande for byretten.
Der protesteres ikke mod, at kravene om godtgørelse for varigt mén og erstatning for er-
hvervsevnetab udskydes.

T har anerkendt godtgørelsesbeløbene for svie og smerte. De tilkendte godt-
gørelsesbeløb efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, påstås nedsat. De øvrige krav
påstås udskudt til afgørelse ved Offererstatningsnævnet. Der tages bekræftende til genmæ-
le over for påstanden vedrørende arvelovens § 48, stk. 2.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af tiltalte og vidnerne **V1**, **V2**, **V3**, politibetjent **V4** og afdelingslæge **V5**, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Tiltalte har forklaret, at ægteskabet siden 2010 havde været stærkt præget af hans humørsvingninger. Han er i dag klar over, at disse svingninger skyldtes medicinen Dolol. Han konsulterede sin psykiater den 10. maj 2012 og den 30. juli 2012. Han var fortvivlet, fordi **V1** var ret sikker på, at hun ville skilles, men konsultationerne beroligede ham. Efter den sidste konsultation tog **V1** en endelig beslutning om at ville skilles. Om morgenen søndag den 12. august 2012 gik han ud for at købe nye videoafspillere til pigerne i stedet for nogle tilsvarende, som de havde odelagt. Han købte iPods til dem. Han husker fortsat intet fra det tidspunkt, da han sad ved computeren og diskuterede pigernes pas med **V1**. Han husker, at han var i færd med at aktivere pigernes iPods, og at pigerne legede på gulvet. Han havde medbragt kniven, fordi han ville begå selvmord på hjemvejen, hvis **V1** nægtede ham at tage med til London. **V1** og han havde aftalt, at han skulle tage dobbelt dosis af Ritalin (Medikinet) hele weekenden.

V1 har forklaret, at tiltalte har haft vredesudbrud under det meste af deres samliv. Vredesudbruddene matchede ikke det, man havde gjort. Tiltalte kunne ikke forstå, hvorfor han fik det sådan. Medicinen bevirkede ikke nogen voldsom ændring, men tiltalte dæmpede sig nok en smule. Tiltalte havde haft voldelige episoder både før og efter, han begyndte med medicinen. Tiltalte havde før stået med en kniv og truet med at begå selvmord. Han havde ikke tidligere truet med at slå pigerne ihjel eller gøre dem noget, og hans sms herom var tilsyneladende affødt af hendes sms om at ville tilkalde politiet. **F1** er stadig i gang med genoptræning. Hun kan gå i et gangstativ, men hendes gang skal styres. Det er tydeligt, at hun har fået en hjemeskade, og at hendes syn er meget dårligt. **F2** er tilsyneladende kommet sig fuldstændig.

V2 har forklaret, at han efter **V1's** sms til **V3** kiggede efter kniven inde på **V1** og tiltaltes værelse. Han kontaktede tiltalte neden for trappen og sagde, at han havde hørt noget "crazy shit". Tiltalte var oprevet og spurgte efter **V1**. Det virkede, som om tiltalte søgte efter **V1**. Det var muligt for ham at tale med tiltalte. Da politiet kom og satte sirenen til, smækkede tiltalte døren i. Han prøvede at hjælpe politiet og lokke til-

talte til at åbne døren ved at sige, at **V1** ville tale med tiltalte. Tiltalte kiggede ud og smækkede døren igen.

V3 har forklaret, at det virkede, som om tiltalte ledte efter **V1**. Tiltalte var nedenunder ved kokkenet og virkede oprørt, forvirret og stresset. Det var, som om tiltalte ikke vidste, hvor han skulle gøre af sig selv. Hun så, at tiltalte gik ovenpå igen, og at pigerne gik sammen med ham.

Politibetjent **V4** har forklaret, at de havde fået melding om, at tiltalte ville skade bornene, hvis han så politiet. De vidste således, at der var born på værelset. Tiltalte sagde ikke noget, før han sprang ud af vinduet.

Afdelingslæge **V5** har forklaret, at **F1's** højre arm er uskadet. Den spastiske lammelse i venstre arm og begge ben og synsskaden er følger af hjerneskaden på grund af iltmangel efter knivstikkene. Hjerneskaden er nu permanent. Der kan muligvis ske mindre fremskridt vedrørende de spastiske lammelser, men **F1** kommer formentlig ikke til at gå. Før knivstikkene kunne hun løbe og gå på samme niveau som søsteren **F2**. Hun kan ikke sige, om der fortsat kan ske bedringer af synet. Der er planlagt nyretransplantation i juni 2014. Operationen er forbundet med risiko, og det er muligt, at den ikke vil kunne gennemføres på grund af sammenvoksninger i bughulen. Disse sammenvoksninger er også en følge af knivstikkene.

Personlige oplysninger

Retslægerådet har i en udtalelse af 19. maj 2014 besvaret supplerende spørgsmål således:

"Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet indledningsvis oplyse, at rådets opgave er at afgive lægevidenskabelige og farmaceutiske skøn til offentlige myndigheder i sager om enkeltpersoners retsforhold. Rådet skal videre bemærke, at det af Betænkning om Retslægerådet fremgår, at spørgsmål til Retslægerådet skal være konkrete, klare, neutrale og relevante samt omfattet af Retslægerådets sagkundskab. Det følger heraf, at rådet som udgangspunkt ikke besvarer generelle eller hypotetiske spørgsmål.

Retslægerådet skal herefter besvare de supplerende stillede spørgsmål således:

Spørgsmål 1:

Er det god lægegerning på denne baggrund at sige til en person, at vedkommende selv må ændre dosis af methylphenidat uden fastsatte grænser?

Spørgsmålet er af generel karakter.

Spørgsmål 2:

Bor disse advarsler i produktresumeeet fore til skærpet opmærksomhed og opfølgning fra den behandlende psykiaters side, især i forbindelse med dosisøgninger langt udover det i produktresumeeet anførte maksimum på 60 mg daglig?

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2 i Retslægerådets responsum af 17. juni 2013.

Spørgsmål 3:

Mener Retslægerådet, at indtagelse af methylphenidat kan øge risikoen for voldelige handlinger, inklusive mord?

Spørgsmålet er af generel karakter.

Spørgsmål 4:

Mener Retslægerådet, at indtagelse af methylphenidat kan fore til en sindssygelig tilstand?

Spørgsmålet er af generel karakter. Retslægerådet har i sit tidligere responsum anført, at tiltalte tidligere har ændret dosering, og at tiltalte tidligere har indtaget høje doser uden at udvikle symptomer.

Spørgsmål 5:

Kan methylphenidat fremkalde eller forværre selvmordtanker?

Spørgsmålet er af generel karakter.

Spørgsmål 6:

Kan det tænkes, at denne pludselige aggressivitet var fremkaldt eller forværret af den ekstra dosis methylphenidat?

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 4. Det er nærliggende, at flere faktorer kan have været af væsentlig betydning, hvor især kan fremhæves tiltaltes personlighedsmæssige egenart. Retslægerådet kan dog ikke med sikkerhed udelukke, at indtagelse af ekstra 40 mg methylphenidat om morgenen den 12. august 2012 kan have medvirket til det beskrevne vredesudbud.

Spørgsmål 7:

Kan det tænkes, at tiltaltes mordforsøg på sine børn og efterfølgende selvmordsforsøg (Ekstrakt 1, side 37 og 56) kunne være forårsaget af denne voldsomme dosisøgning?

Spørgsmålet er hypotetisk.

Spørgsmål 8:

Hvad refereres der til i Retslægerådets udtalelse af 17. maj 2013, hvoraf det i forbindelse med rådets svar på spm. 2 fremgår, at "sigtede tidligere har indtaget tilsvarende doser uden problemer"?

I vurderingen af methylphenidats indflydelse på tiltaltes psykiske tilstand på tidspunktet for de nu pådømte handlinger har Retslægerådet lagt vægt på, at til-

talte tidligere har indtaget tilsvarende doser af methylphenidat, uden at dette udløste en tilsvarende psykisk tilstand samt det faktum, at enkelte patienter ofte vil reagere på nogenlunde samme måde efter indtagelse af en given dosis, om end den individuelle reaktion kan være meget forskellig.

Spørgsmål 9:

Kan det tænkes, at tiltalte har haft abstinenssymptomer under dele af mentalundersøgelsen, og kunne de i givet fald have påvirket mentalundersøgelsen?

Spørgsmålet er hypotetisk.

Spørgsmål 10:

Kan det tænkes, at de emotionelle reaktioner overfor psykiateren kan være forårsaget eller forværret af det forhold, at tiltalte 2 måneder før synes at have forsøgt at dræbe sine børn og sig selv, og har svært ved at forlige sig med denne kendsgerning, også under mentalobservationen, hvor han ikke længere er på psykiatrisk medicin, jf. at han under indlæggelsen efter mordforsøgene helst ikke vil snakke om dotrene og bliver "højlydt grædende", hvis personalet berører emnet (Ekstrakt 1, side 55)?

Det er et velkendt vilkår ved mentalundersøgelse, at den sigtede kan være under forskellige grader af psykisk belastning som følge af det påsigtede, og en sådan eventuelt belastningstilstand vil kunne have indflydelse på, hvordan mentalobservanden oplever undersøgeren og undersøgelsen.

Spørgsmål 11:

Kan det tænkes, at mentalobservationen ikke har været helt neutral og objektiv, idet den er foregået i et samspil mellem to mennesker, hvor psykiateren kan have bidraget til at udløse tiltaltes vrede, fordi psykiateren på forhånd var negativt indstillet overfor tiltalte, idet et mordforsøg på egne små børn er en handling, der vil udløse væmmelse og stærk afstandtagen hos de fleste?

Som Retslægerådet forstår spørgsmålet, er det ikke et lægevidenskabeligt skøn, der efterspørges.

Spørgsmål 12:

Kan det tænkes, at den voldsomme dosisogning af methylphenidat lige op til gerningstidspunktet i forbindelse med stærk emotionel belastning hos en emotionelt ustabil person kan have udløst en forbigående sindssygelig tilstand?

Retslægerådet kan ikke tage stilling til "voldsom dosisogning" i spørgsmålet. Spørgsmålet er i øvrigt hypotetisk, hvorfor Retslægerådet ikke er i stand til at besvare spørgsmålet."

Landsrettens begrundelse og resultat

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

"Københavns Byrets dom af 19. november 2013 (SS 3-10404/2013) er anket af
T med påstand om frifindelse, herunder også frifindelse under

henvisning til straffelovens § 16, stk. 1. Subsidiært har T påstået formildelse, herunder frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Af de grunde, som er anført af byretten, findes T – bortset fra straffelovens § 16, stk. 1 – skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet stadfæstes.”

Heller ikke efter oplysningerne for landsretten findes der grundlag for at antage, at tiltalte er straffri i medfør af straffelovens § 16, stk. 1.

Det tiltrædes, at tiltalte på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand omfattet af straffelovens § 69, stk. 1, og at der ikke kan peges på andre foranstaltninger, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf.

Ved strafudmålingen lægges der vægt på de grunde, som byretten har anført, samt den omstændighed, at drabsforsøgene ifølge sms-korrespondancen må antages at være båret af et hævnmotiv i forhold til hustruen.

Der er afgivet 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 9 år, 16 stemmer for fængsel i 11 år og 1 stemme for fængsel i 13 år.

Fængselsstraffen fastsættes efter stemmeflertallet, således at byrettens strafudmåling stadfæstes.

Af de grunde, som byretten har anført, stadfæstes afgørelsen om udvisning. Det tilføjes herved, at udvisning og udsendelse af tiltalte ikke strider mod §§ 27-28 i Europaparlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

De juridiske dommere tiltræder byrettens bestemmelser vedrørende erstatning og godtgørelse, bortset fra at godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, fastsættes til 25.000 kr.

Herefter stadfæstes byrettens dom som nedenfor bestemt.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom vedrørende tiltalte **T** stadfæstes med den ændring, at godtgørelsesbeløbene til **F2** og **F1** nedsættes til henholdsvis 43.000 kr. og 95.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 08-08-2014

Bente Fredslund Mackeprang
kontorfuldmægtig

Adv. APK 0109-73 t12-00024-12

Udskrift af dombogen
DOM

afsagt den 19. november 2013 i sag

SS 3-10404/2013
Anklagemyndigheden
mod
T
cpr-nummer
(varetægtsarrestant).

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 23. april 2013.

T er tiltalt for

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21.

ved den 12. august 2012 omkring kl. 13.30 på et værelse i

på , København , at have forsøgt at dræbe sine børn F2 og F1 med knivstik. På grund af overfaldet kom begge børn i manifest livsfare. F2 blev bl.a. påført læsioner af leveren, mavesækken og hjertet med klinisk hjertestop til følge. F1 blev bl.a. påført læsioner af leveren og tarmene, og på grund af overfaldet fik hun periodevis lavt blodtryk, der har givet hende en hjerneskade med permanent spastisk lammelse og nedsat syn på grænsen til blindhed. Endvidere medførte F1's mavelæsioner, at en planlagt nyretransplantation på hende er blevet forsinket og muligvis aldrig vil kunne gennemføres. Uden en sådan transplantation vil hendes tilstand blive påvirket i negativ retning, herunder vil hendes levealder formentlig blive betydeligt forkortet, ligesom læsionerne under alle omstændigheder væsentligt har øget risikoen for komplikationer både i forhold til den operative transplantationsprocedure og senere, fx i form af infektioner, som begrænser hendes fremtidige helbredstilstand og den forventede levealder.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf i ikke under 12 år.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, og § 32, stk. 2. nr. 5, udvises med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Bistandsadvokaten har på vegne **F1** nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 5.771.000 kr. i erstatning med rente fra kravets fremsættelse i retten den 12. november 2013. Beløbet er opgjort således:

Godtgørelse for svie og smerte	70.000 kr.
Godtgørelse for varigt mén	963.000 kr.
Erstatning for erhvervsevnetab	4.638.000 kr.
Godtgørelse for tort	100.000 kr.
I alt	<u>5.771.000 kr.</u>

Bistandsadvokaten har på vegne **F2** nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 1.985.400 kr. i erstatning med rente fra kravets fremsættelsen i retten den 12. november 2013. Beløbet er opgjort således:

Godtgørelse for svie og smerte	18.000 kr.
Godtgørelse for varigt mén	241.050 kr.
Godtgørelse for varigt psykisk mén 10% af 8.035 kr.	80.350 kr.
Erstatning for erhvervsevnetab	1.546.000 kr.
Godtgørelse for tort	100.000 kr.
I alt	<u>1.985.400 kr.</u>

Der er taget forbehold for fremsættelse af yderligere erstatningskrav af enhver art.

Bistandsadvokaten har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte fradømmes retten til arv, forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, som er afhængige af **F1's** eller **F2's** død, jf. arvelovens § 48, stk. 2.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten.

Såfremt retten finder tiltalte erstatningsansvarlig, har tiltalte ikke haft bemærkninger til størrelsen af de rejste krav for godtgørelse for svie- og smerte. Tiltalte har for så vidt angår godtgørelse for varigt mén, erstatning for erhvervsevnetab og godtgørelse for tort nedlagt påstand om, at **F1** og **F2** tillægges et lavere og efter rettens skøn fastsat beløb.

Tiltalte har overfor påstanden vedrørende arvelovens § 48, stk. 2 nedlagt påstand om frifindelse.

Forklaringer:

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne **V1**,
V2, **V3**, politibetjent **V4** og
 afdelingslæge **V5**.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Tiltalte har forklaret, at han er engelsk statsborger. Han har mange slægtninge i England, herunder 2 børn fra et tidligere ægteskab. Hans forældre lever ikke længere. Han kom til Danmark i . Han mødte sin hustru **V1** i . De blev gift og fik tvillingerne. Han arbejdede på fuld tid indtil september 2008, hvor han måtte stoppe på grund af sygdom. Han begyndte at arbejde igen i 2011, hvor han begyndte at drive egen virksomhed. Han har ikke modtaget offentlig forsørgelse. Fra **F1** var 3 måneder gammel, sagde han til lægerne, at der var noget galt, men det afviste de. Da **F1** var 11 måneder gammel, fik hun foretaget en ultralydsscanning. Den blev foretaget et par dage efter, at hun var fyldt 1 år. Det viste sig, at hun havde flere udposninger på aorta, herunder en stor og flere små. Hun blev overført fra Sygehus til hospital, hvor der blev foretaget yderligere undersøgelser. De fik at vide, at hun ikke havde lang tid at leve i. På det tidspunkt havde hun ikke nyreproblemer. De opstod i forbindelse med, at hun blev opereret på et hospital i for udposningerne på aorta. Nyreproblemerne førte til, at hun skulle i dialyse på hospital. I begyndelsen var det hver dag og efterfølgende var det hver anden dag. Han fik at vide, at hvis **F1** ikke fik dialyse, så døde hun. På et tidspunkt fik de at vide, at det var nødvendigt, at hun fik en ny nyre. hospital kunne ikke foretage denne operation, men det ville måske være muligt at få den foretaget på hospitalet i . Det var en operation, som hospitalet ikke havde udført før, og der skulle inden foretages en række test.

Da det blev besluttet, at **F1** skulle til , nægtede de danske myndigheder at yde støtte, før der var fundet en donor. hospital oplyste, at de ikke måtte hjælpe, og at man ikke måtte annoncere efter en donor. Tiltalte og **V1** spurgte familie og venner om hjælp, men der blev ikke fundet en egnet donor. Til sidst fandt man en egnet donor, og det blev aftalt, at undersøgelserne skulle foretages i marts 2012. Imidlertid aflyste hospitalet i undersøgelserne, og det blev aftalt, at de skulle foretages omkring den 19. august 2012. **F1's** sygdom fyldte meget i familien, og sygdommen havde første prioritet. Den betød, at han ikke havde mulighed for at arbejde så meget, som han gerne ville.

Tiltalte ville ønske, at han kunne svare ja til, at **V1** og han var fælles om beslutningerne vedrørende behandlingen af **F1**, men det var ikke tilfældet. Det skyldes **V1**. **V1** inddrog ham mindre og mindre, og han fik færre og færre oplysninger. I begyndelsen vidste han ikke hvorfor. På grund af stress led han af humørsvingninger, og på grund af sprogproblemer havde han svært ved at forstå, hvad de danske læger fortalte. **V1** fortalte kun, hvad

hun syntes, at han skulle vide. Han har siden hen fundet ud af, at **F's** tilstand fra begyndelsen var alvorlig, men han fik det ikke at vide. Han boede ikke fast med **V** og pigerne, idet han måtte arbejde og samtidig sørge for renoveringen af deres hus. **V** og pigerne tog ophold i _____, mens han kørte frem og tilbage fra ejendommen i _____. Tiltalte føler, at det var i august 2010, at han begyndte at få færre oplysninger om **F** _____. Det påvirkede hans forhold til **V** derved, at han følte sig udsat for et utroligt pres og blev frustreret over ikke at få de tilstrækkelige oplysninger. Det blev **V** og han uenige over. Han ved ikke, om **V** egentlig forstod ham. Tiltalte forsøgte at få **V** til at ændre på situationen. Der var perioder, hvor hun gerne ville ændre på den, men alligevel gjorde hun det ikke. Tiltalte led fortsat under humørsvingningerne, som han ikke forstod. Han tror, at de skyldtes noget medicin, som han tog.

Tiltalte forklarede, at **V** et par uger før den 12. august 2012 første gang tilkendegav, at hun troede, at hun ville skilles. Det virkede på ham, som om hun var glad for beslutningen, og at hun gerne ville finde en ny partner hurtigst muligt. Han ville ikke skilles, men accepterede, at hun havde ret til skilsmisse. Han syntes på grund af **F's** situation, at det var upassende, at **V** så hurtigt ville finde en ny partner. Han spurgte hende derfor, om hun ikke ville vente til efter transplantationen med at lede efter en ny partner, og med tiden gik **V** med hertil. Han var således ikke vred over, men skuffet og ked af, at han i fremtiden ikke længere kunne være sammen med pigerne. Der var dog perioder, hvor han også var irriteret.

Foreholdt sin forklaring til politirapport den 31. august 2012, hvoraf fremgår:

"... **V** var enorm glad for at de skulle skilles. Der var ingen trished at spore hos hende. **V** sagde faktisk at hun så frem til at få en ny kæreste så hurtig som muligt. At høre **V** var så glad og ønskede at finde en ny kæreste så hurtig. Det gjorde afhørte meget vred, han kunne ikke forstå at man var klar til en ny partner, kort tid efter at man havde besluttet at man skulle skilles..."

forklarede tiltalte, at han går ud fra, at han har forklaret således til politiet. Han husker ikke, at han har sagt, at han vred, men han var oprørt over, at **V** ville involvere sig med en ny så hurtigt. Det influerede også på, hvor meget tiltalte kom i _____. Han respekterede **V's** beslutning om, hvor meget han skulle være der, men han ville gerne være der hele tiden. Da det ikke var muligt, brugte han således tid på at renovere huset, der nok skulle sælges. Han ville aldrig have sat det arbejde forud for samværet med familien.

Tiltalte forklarede, om weekenden den 11.-12. august 2012, at det var meningen, at han skulle tilbringe den i _____. **V** skulle træffe den endelige beslutning, om han måtte tage med til London. Juridisk havde han lov til at tage med, men han respekterede hendes ret til at vælge, om han måtte komme med. På grund af hans humørsvingninger var **V** ikke helt sikker på, at han skulle med. **V** ville i stedet tage sin mor med. Det var han ikke glad for, for han ville gerne med, men han havde accepteret, at hun traf

beslutningen, og det skulle hun gøre den pågældende weekend. Han ankom til huset fredag den 11. oktober 2012 meget sent, måske omkring midnat eller efter. Han havde haft nogle problemer derhjemme, som han først skulle have styr på, og der havde også været nogen uenighed om, hvorvidt han skulle komme og i bekræftende fald hvornår. Han blev ved med at spørge, hvornår han skulle komme, men V1 kunne ikke beslutte sig. Endelig aftalte de et tidspunkt. Tiltalte var noget irriteret, da han kom, fordi V1 kort tid før havde sagt det om den nye partner. Tiltalte ville tale om det, men det ville hun ikke. Da han stod op lørdag morgen, gik han ud for at købe I-pads til pigerne. Nogle uger før havde han givet hver af dem en cd-afspiller, men de havde ødelagt den. Han tog ud for at købe nogle nye, men valgte i stedet en Ipad 4 inkl. forsikring til hver af dem. Tiltalte ønskede, at familien tog i Tivoli, men V1 sagde, at han ikke var glad nok. V1 sagde, at han skulle tage nogle ekstra piller, og det blev de enige om. Tiltalte havde en gang før taget ekstra piller. De tog afsted og havde en vidunderlig dag. V1 sagde, at han godt måtte komme med til London, og de talte også om, hvordan skilsmis-sen skulle forløbe.

Tiltalte forklarede, at han kun husker ganske lidt fra søndag den 12. august 2012. Tiltalte kan huske små bidder fra begyndelsen af dagen, og det sidste han kan huske er, at han sad ved bordet, hvor computeren stod. Han havde en intens diskussion med V1 om britiske pas til pigerne. Det var ikke en højlydt diskussion. Tiltalte kunne ikke forstå, hvorfor hun ville have, at han skulle sørge for britiske pas til pigerne, medens de var i London, da de kun skulle være der i 4 dage. Tiltalte kendte ikke byen, og det ville tage tid at finde de rigtige kontorer, og der ville være ventetid på kontorerne. Tiltalte følte, at det ville udelukke ham fra at være samme med de andre på hospitalet. Tiltalte ville gerne være en del af det på hospitalet, og han ville forstå alt, hvad de engelske læger sagde. Han kunne ikke se vigtigheden af de pas, da det bare skulle nås, inden pigerne blev 16 år. Han husker, at han blev sur, fordi det var en urimelig og unødvendig ting at beskæftige sig med. Han tror, at han hævede stemmen, men han råbte eller skreg ikke.

Det næste han husker er, at han vågnede op på hospitalet omgivet af politifolk.

Forevist foto af kniv, ekstrakt 2, side 54, forklarede tiltalte, at det er en kniv fra deres hjem i . Tiltalte tog kniven med, fordi han ville begå selvmord, hvis V1 sagde, at han ikke kunne komme med til London. Han ville køre hurtigt på motorvejen, stikke sig selv, dreje på rattet, og så ville han ikke have en chance. Det virker dumt nu, men dengang var han sikker på, at han ville dø af det. Der er mange ting, der virkede fornuftig dengang, men som virker forkerte nu. Det var hans plan at begå selvmord.

Foreholdt søgninger på nettet, ekstrakt 2, side 93, forklarede tiltalte, at det er ham, der har søgt på Google. Søgningen viste, at det er meget usikkert, om man dør af knivstik, og derfor besluttede han sig for at kombinere knivstik-

kene med at køre galt i bil med høj hastighed. Søgningerne hænger ikke sammen med, at tiltalte stak pigerne med kniv.

Tiltalte forklarede, at han mange gange tidligere har overvejet at begå selvmord, og at han har forsøgt at begå selvmord. Antallet af selvmordstanker steg, da han begyndte at tage meget medicin, og da han stod overfor at miste sin hustru og sine børn. Det virker latterligt nu, men dengang havde han det sådan. Han syntes, at VI var skyld i hans selvmordstanker, fordi hun i skilsmissspørgsmålet svingede som et pendul, og han vidste aldrig, om han var købt eller solgt. Nu ved han også, at hans medicin bidrog til hans ustabilitet.

Udspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at VI og han blev gift i . I begyndte de at prøve på at få børn. Det viste sig, at de ikke kunne få børn på normal vis. Han var blevet steriliseret mange år tidligere, og han skulle derfor gennem en operation. Han blev opereret på en specialklinik i , men under operationen gik noget galt, så han døde og måtte genoplives. Operationen blev ikke gennemført. 6 måneder efter lod han sig igen operere velvidende, at han kunne dø af operationen. Det lykkedes ikke at genskabe hans fertilitet. VI og han prøvede gennem en ny metode at blive gravide, og i 2007 lykkedes det via reagensglasmetoden. Da VI var blevet gravid, var det hele vidunderligt, men de havde deres op- og nedture.

Om udfindelsen af en donor til FI forklarede tiltalte, at de i februar 2012 havde fundet en egnet donor. De ventede herefter på de sidste prøver fra London. Lægeme havde sagt, at FI's levealder ville være 5 år uden en transplantation, og at den ville være 15 år med en transplantation. Det hele var baseret på statistik.

Den 11. august 2012 accepterede VI , at han tog med til London, og at de kunne være mand og kone i alle begrebets betydninger, indtil de kom tilbage fra London. Hun ville ikke finde en ny partner før efter en eventuel transplantation. Efter turen til London skulle de ikke være partnere længere, men skilsmissepapirerne skulle ikke indsendes, før situationen i London var afklaret. VI gav også afkald på de obligatoriske børnebidrag, og han kunne betale, når han var i stand til det. Efter denne samtale havde hun accepteret alt det, han ønskede bortset fra, at hun ville skilles. Da han gik i seng lørdag aften, var han rigtig glad, fordi det var spørgsmål, som han havde gået og tumlet med i lang tid.

Om sit medicinforbrug har tiltalte forklaret, at han har diagnosen ADHD. Han fik stillet diagnosen i december 2010. Han begyndte med at tage 5 mg Ritalin (Medikinet), men over tid blev mængden øget. Han fik at vide, at hvis det ikke virkede, skulle han tage en større dosis. Hvis han øgede dosis og syntes, at det gav et godt resultat, skulle han fortsætte med denne dosis. Ellers skulle han og psykiateren diskutere det ved møderne hver 5. måned.

Foreholdt oplysningerne om sit medicinforbrug, ekstrakt 1, side 38, forklarede tiltalte, at de doser stemmer overens, med det han tog. Han kan ikke huske præcis, hvilken dato han startede på de doser, men i august 2012 havde han taget dem i nogle måneder.

Foreholdt ekstrakt 1, side 63, 2. afsnit, forklarede tiltalte, at han ikke vidste, at det var store doser, og at han ikke blev advaret om virkningerne heraf.

Om anvendelsen af ekstra doser forklarede tiltalte, at når han skulle være længe oppe, skulle han tage yderligere 40 mg. Medikinet. I forbindelse med en fødselsdagsfest nogle uger før den 12. august 2012 tog han 40 mg. Medikinet yderligere om aftenen. Han havde en skøn aften. Da V| og han kørte hjem om morgenen ved 4-5 tiden, blev han pludselig meget verbalt aggressiv overfor hende. Han blev ikke fysisk voldelig. Han kunne ikke holde sin aggressivitet tilbage. Han eksploderede bare uden grund. Han havde ikke oplevet det før. Han har ikke talt med lægen om det, og han forbandt det ikke med sin medicinindtagelse. Han troede, at der var tale om humørsvingninger.

Den 10. august 2012 var han længe oppe, og derfor tog han en ekstra dosis Medikinet. Han tror, at det var 40 mg. Den 11. august 2012 tog han 40 mg om morgenen og 40 mg til frokost. Ved 18-19 tiden tog han 80 mg, og han tror også, at han tog en yderligere dosis, fordi de var sent oppe, men han husker det ikke. Hvis han har taget en ekstra dosis på det tidspunkt, har den været på 40 mg. V| sagde, at hun ikke ville i Tivoli, hvis han ikke tog en ekstra dosis.

Den 12. august 2012 vækkede V| ham om morgenen, og han tog 80 mg og lagde sig til at sove igen. På baggrund af det, som hans psykiater havde sagt, havde tiltalte fået det indtryk, at han kunne forøge dosis, uden at det gav problemer. Han havde aftalt med V|, at han skulle tage dobbelt dosis i weekenden, for ellers syntes V| ikke, at han var glad nok.

Om Dolol forklarede tiltalte, at han har taget Dolol i rigtig mange år. Han har nok taget Dolol siden 2003. Han har taget dem dagligt på grund af smerter i det ene ben efter en blodprop, der beskadigede nogle vener i benet. Han har også smerter på grund af irritabel tyktarm.

Foreholdt dosis, ekstrakt 1, side 38, forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han tog Dolol 2 gange om dagen. Den 11. august 2012 tog han ekstra, nok 5 - 6 stk. i løbet af dagen, fordi de skulle gå rundt i Tivoli. Han tog i hvert fald 4 stk.

...

Tiltalte forklarede, at han kun kan huske brudstykker fra morgenen den 12. august 2012. Brudstykkerne passer ikke ind i et tidsperspektiv. Tiltalte hus-

ker for eksempel ikke, at han stod op og tog tøj på. Han mener, at VI var påklædt, men han har fået oplyst, at det ikke var tilfældet. Han har ikke før oplevet, at hans hukommelse har været sådan.

Om sin nuværende medicinindtagelse forklarede tiltalte, at han tager piller for spiserørsbrok, blodfortyndende medicin og allergi. Han tager ikke længere Lamotrigin, Medikinet eller Dolol. Psykiateren stoppede med det samme udleveringen af Medikinet og Lamotrigin, da tiltalte blev indlagt på psykiatrisk afdeling. Han sagde til lægen, at han ikke mente, at man skulle stoppe med medicinen fra den ene dag til den anden, men lægen sagde, at hun godt vidste, hvad hun lavede. Da han stoppede med at tage at tage Medikinet og Lamotrigin forsvandt tiltaltes selvmordstanker efter en uge, og han har ikke haft disse tanker siden. Han tror, at det er medicinen, der var årsag til hans handlinger den 12. august 2012, og at medicinen har været årsag til humørsvingningerne. Da han blev overført til almindeligt fængsel, bemærkede sygeplejersken, at tiltalte fik Dolol. Tiltalte svarede, at han ikke ønskede at tage Dolol længere, da det påvirkede hans psyke, og at han ville tale med lægen om det. Sygeplejersken sagde, at tiltalte ville få abstinenser, hvis han stoppede med at tage Dolol. Tiltalte spurgte lægen om hjælp mod abstinenserne, men lægen afviste at hjælpe. Efter at tiltalte i januar 2013 stoppede med Dolol, havde han tre uger, hvor han "kravlede på væggene" og havde ryste- og svedeture. Han har ikke siden haft humørsvingninger..."

Tiltalte har til retsbogen afgivet yderligere forklaring:

"...Tiltalte forklarede, at han lagde kniven i tasken et par timer før, han tog hjemmefra.

...

Tiltalte forklarede supplerende, at knoglen i foden og anklen i forbindelse med faldet blev knust fuldstændig. Han skulle først vente og se, om det voksede sammen af sig selv. Han fik herefter gips på, men på grund af smerter fik han den af igen. Hans ben hævede, idet han tidligere har haft blodprop i benet. Han fik bandage på og sad i kørestol i 4 måneder. Han har nu fået bevægelse i anklen, men går med stok for at holde vægten væk fra benet. Det vil måske vare et par år, men det er også muligt, at det vil vare resten af livet.

...

Tiltalte forklarede, at han ikke kan huske SMS'erne.

..."

Vidnet

VI

har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at hun mødte tiltalte i . De blev gift i . Deres forhold startede meget ustabil. Det gik meget frem og tilbage. De flyttede til Kommune i 2003, og deres forhold blev mere stabilt. Tiltalte slappede mere af og var ikke så meget efter hende. Hun følte altid, at hun skulle lave om på sig selv. De havde mange skænderier, der var voldsomme og dramatiske. De fik tvillingerne i 2008. Dagen efter **F1's** 1 års fødselsdag fandt de ud af, at hun havde aneurismer på hovedpulsåren. Der var en stor og flere små. De blev indlagt akut og fik at vide, at der ikke kunne gøres noget for **F1** i Danmark. Aneurismen kunne bryde, når som helst og **F1** vil dø omgående. De blev sendt til et børnehospital i London, der havde en meget dygtig karkirurg. **F1** blev opereret den 3. august 2009. Hun fik erstattet blandt andet hovedpulsåren med plasticrør. Hun mistede den ene nyre ved operationen, og den anden blev ødelagt på grund af manglende blodtilførsel. Det var derfor nødvendigt med en nyret-ransplantation. Det første år kom det ikke på tale, idet **F1** vejede for lidt. Herefter blev det opdaget, at **F1's** karsystem var unormalt. **F1** manglede de store vener. På hospital sagde de, at **F1** ikke kunne blive transplanteret, og at de måtte nyde de sidste år, hun havde tilbage. Når man har været i dialyse længe, løber man ind i flere og flere komplikationer og til sidst dør man. Det ville være svært til sidst at finde et sted at lægge dialysekateter. Vidnet følte, at de begge var involveret i alt med **F1** . Det var primært hende, der sad hos **F1** , når hun var i dialyse hver anden dag i 4 timer. Tiltalte tog sig af andre ting, så vidnet syntes, at det var ok. Vidnet prøvede at få tiltalte til at sidde hos **F1** , men han var meget usikker. Det var hende, der forstod, hvad lægerne og sygeplejerskerne sagde. Tiltalte tog sig af **F2** . Kort før overfaldet, tog tiltalte dialysen en dag. **F1** blev meget dårlig og skreg. Tiltalte følte, at hun bebrejdede ham for det. Hun forklarede ham, at han var nødt til at være der noget mere for at lære **F1's** tegn at kende. Hun satte ingen begrænsninger for ham. Hun følte, at han tog ting meget nært. Hun skulle passe på, hvad hun sagde, fordi han meget hurtigt følte, at det var en bebrejdelse. Hun har aldrig holdt noget skjult for tiltalte. Hun snakkede med lægerne hele tiden. Små detaljer har hun måske ikke genfortalt. Hun kunne ikke holde ham opdateret med alt, f.eks. blodprøver. Hun kunne mærke, at tiltalte var meget påvirket og ked af det, der skete med **F1** . Nogle gange overgav hun beskederne meget stille og roligt og måske har hun underspillet noget. På grund af de erfaringer, som hun havde med **F1** , kunne det se slemt ud nogle dage og andre gange se godt ud. Hun har aldrig ønsket at skjule noget for tiltalte. Hun havde ikke fornemmelse af, at han følte sig udenfor. Tiltalte har heller ikke givet udtryk for det. Deres forhold blev påvirket af, at de var meget adskilt. Først var **F1** indlagt i 9 måneder. Da **F1** blev udskrevet, skulle hun i dialyse hveranden dag. **F2** gik i dagpleje i København. Hun kørte frem og tilbage med begge piger fra til København. Det var hårdt i bilen i 4 timer med 2 små piger. Tiltalte tog **F1** om natten, hvor hun græd meget. Efter 4½ måned kunne hun ikke holde ud at køre frem og tilbage mere. Hun sagde til tiltalte, at hun blev nødt til at flytte tilbage til . Tiltalte blev hjemme i huset, fordi der skulle komme håndværkere. Da han ville

komme ind til hende i slutningen af august 2010, sagde hun, at hun ikke savnede ham og at det var lettere uden ham. Hun begyndte også at tale om skilsmisse. Tiltalte havde mange humørsvingninger og truede med at begå selvmord. Der var en episode mellem den 29.-30. september 2010, hvor tiltalte tog en masse piller, men kastede dem op igen. Tiltalte sagde til psykiatrer på hospital , at han ville begå selvmord. Hendes og børnenes psykolog kom også til stede. Tiltalte var desperat over, at hun ville skilles, og at hun ikke ville gå i parterapi. Hun følte, at hvis hun ikke blev sammen med ham, ville han begå selvmord. Tiltalte gik til psykiater i december 2010, hvor han fik stillet nogle diagnoser. Dette kunne være forklaringen på hans humørsvingninger, og hun ville derfor give ham en chance til. Hun ville gerne have, at han skulle være en del af børnenes liv. Tiltalte magtede ikke at have begge piger på en gang. Tiltalte fortsatte med at være aggressiv og truende. Tiltalte kunne blive ved med at snakke om et problem halvdelen af natten. Han ville ikke give slip på det, før hun sagde, at hun kunne se det fra hans side. Engang sagde han: "I smash your head". Han har taget fat i hende, holdt hende op mod væggen og taget kvælertag, mens pigerne så på det. Han har aldrig sagt, at han ville gøre pigerne noget. Da hun sagde, at hun ville have skilsmisse, sagde han, at hans liv var forbi, hvis hun gik fra ham. Hun sagde, at hun gerne ville have et godt samarbejde om pigerne og være ven med ham. Et stykke tid kørte de forholdet, som om de var skilt. Han havde F2 og F1 på skift i weekenden. I løbet af sommeren 2012 prøvede de at få det til at fungere. Hun sagde, at de kunne prøve, men han blev ved med at tale om skilsmisse og hendes tanker. Han kunne ikke give slip og lægge det bag sig. Tiltalte boede på skift i og deres hjem.

Den 19. august 2012 skulle de til London for at få F1 scannet med henblik på undersøgelse af muligheden for transplantation. Tiltalte skulle med derover. Hun havde 3 uger forinden sagt til ham, at hun ville skilles. På det tidspunkt kunne hun ikke mere, selvom hun havde prøvet at holde ud, så de kunne få en fredelig tur til London. Tiltalte havde gennem 2 år mange gange sagt, at han ikke kunne holde at se hende og pigerne, hvis de blev skilt. Tiltalte var dybt ulykkelig, fordi han ikke vidste, hvor han skulle bo, og han havde ingen penge. Tiltalte sagde rigtig mange gange, at hvis han så pigerne, blev han mindet om, at hun eksisterede. Tiltalte ville nu ikke med til London. Hun prøvede at overtale ham, men blev til sidst træt af at kæmpe for, at han tog med til London. Tiltalte skrev en mail til koordinatoren i London og oplyste, at han ikke ønskede flere mails, og at hun skulle skrive til vidnet. Hospitalet i London kontaktede herefter deres læge, VS , på hospital . Hun kontaktede vidnet og spurgte, hvad der var galt. VS tilbød, at en anden kunne komme med. VS kunne skrive, at tiltalte var psykisk ustabil, og at hun kunne tage sin moder med i stedet for. Hun sagde til tiltalte, at hun tog sin mor med. Så vendte tiltalte og sagde, at han gerne ville med. Han ville dog forhandle om, at hvis han tog med, måtte hun ikke finde en ny partner, før F1 var transplanteret, samt at de skulle leve som mand og kone i London. Hun ville ikke lade som om, de var

mand og kone.

Tiltalte kom til kl. 01.00 natten til lørdag. Han kunne ikke finde sin nøgle. Hun syntes, at det var fint, at han kom for at nyde pigerne. Det var meningen, at han skulle være der 3-4 dage. Tiltalte var meget vred og beskyldte hende for at være ligeglad og være glad for at blive skilt. Han sagde: "Lov mig ikke at finde en ny partner, før F1 er transplanteret". Tiltalte syntes, at vidnet gjorde nar af ham. Han var meget ubehagelig og lagde sig ovenpå hende i sengen. Han snakkede meget vredt ind i hendes ansigt. Hun blev meget bange. Da hun vågnede næste dag, var han var gået ud for at købe iPad til pigerne. Hun skrev en sms til ham, hvor hun skrev, at hun var bange for ham.

Anklageren dokumenterede SMS-besked fra ekstrakt 3, side 15, den 10. august 2012 kl. 11.55.

Vidnet bekræftede, at det var den sms, hun sendte.

Da tiltalte kom tilbage, var han i bedre humør. Han talte om, at psykiateren havde sagt, at han godt måtte tage ekstra doser af sin medicin. Hun er ikke sikker på, om han har taget større doser tidligere. Han blev den søde og rare mand, som hun holdt af. De havde en god tur i Tivoli med pigerne. Tiltalte sagde, at han følte sig bedre. Om aftenen talte de om, at han havde taget ekstra doser medicin.

I alt den tid hun har kendt ham, har han skiftevis været glad og vred. Hans sindstilstand er pludselig vendt uden nogen logisk forklaring. Han fortalte, at det var hende, der gjorde ham vred og at han aldrig havde hævet stemmen overfor sin ekskone. Det troede hun på i flere år. I 2007 sagde hun til ham, at hun troede, at han var mani-depressiv. De gik til lægen, hvor tiltalte fortalte, at han blev aggressiv og havde selvmordstanker. Han fik udskrevet noget antidepressivt medicin af lægen. Han tog det i 1 år og 3 måneder, indtil de opdagede, at han havde søvnapnø. De troede, at dette kunne være årsagen til hans humørsvingninger. Han var klar over, at han kom ud af kontrol og blev vred over ting, som ikke var så slemt. Han begyndte at tage medicin igen i 2010, da han fik nogen diagnoser.

Om aftenen den 11. august 2012 sad de og snakkede. Det var en god og positiv samtale. Hun gik med til, at de var mand og kone, indtil de havde været i London. Hun sagde, at når de kom hjem fra London, skulle han have pigerne selv, men hun ville gerne køre dem ud til ham. Hun ville dog ikke være der.

Den 12. august 2012 om morgenen vækkede hun tiltalte som aftalt, så han kunne tage sin medicin til tiden. Han ville tage dobbelt dosis igen. Han var ikke god til at høre vækkeuret. Da han vågnede, mærkede hun, at han var tilbage i den negative tilstand, hvor han var irritabel. Hun vidste, at hun ikke

skulle sige meget til ham. Han ville bare sidde ved sin computer. Hun tog det stille og roligt og gik rundt og ordnede ting. Hun talte i telefon med sine veninder. Pigerne legede på gulvet. De blev inviteret ud til hendes veninde, men hun sagde nej, fordi tiltalte var negativ. Han blev sur på hende, fordi han prøvede at give hende en besked, medens hun talte med sin veninde. De var på værelset hele formiddagen. Hun sagde til tiltalte, at alle papirer vedrørende ansøgning om britisk statsborgerskab for pigerne var klar. Det var noget, som de havde talt om i lang tid. Hvis de ikke kunne finde en levende donor til **F1** i Danmark, kunne de måske flytte til England, så **F1** kunne komme på venteliste der. Tiltalte havde sagt, at det var lettere at gøre i London, hvor man tog ind på ambassaden med papirerne. Hun sagde, at alle papirer lå i boksen, hvis de fik tid til at ordne det i London. Han blev vred og syntes, at hun var hensynsløs. Hun sagde, at det var kun, hvis det var muligt, f.eks. mens **F1** var i dialyse. Han kunne tage toget med **F2** til ambassaden. Han gik ned for at ryge og sms'ede til hende om, hvordan hun kunne gøre det. Han kom tilbage og blev ved med at bebrejde hende. Han snakkede meget hurtigt og ophidset og sagde, at hun bare ville have ham ud af sit liv. Hun sagde, at hvis han fortsatte med at være dr. Jekyll og mr. Hyde, så ja. Hun ordnede tøj og pigerne legede. Hun stod i døren ud til gangen. Han sad ved sengen og skældte ud. Det var hele tiden det med, at hun ville have ham ud af sit liv. Han havde en rygsæk mellem benene. Hun gik langsomt hen og tog sin telefon, der lå på en reol lige indenfor døren. Hun ville gå, så han kunne falde ned igen. Hun fik ikke fat i sine nøgler. Tiltalte blev helt syg i øjnene. Han trak kniven op af tasken. Hun råbte: "**T** stop det". Hun kunne ikke stoppe ham. Det var ikke muligt at tale til hans fornuft og logiske side. Hun løb ud og gemte sig på toilettet ude på gangen. Hun var meget bange og mest bange for, at han ville begå selvmord med kniven. Tiltalte har før stået med en kniv og sagt, at han ville begå selvmord. Hun havde ikke tanke for, at han ville gøre noget ved pigerne. Hun var også bange for, at han ville gøre hende noget. Hun ringede med det samme til en anden mor i huset, **V3**. Hun tog ikke telefonen og derfor sendte vidnet en sms.

Anklageren dokumenterede 2 sms'er ekstrakt 3, side 17, 2. nederst.

Vidnet bekræftede, at det var de sms'er hun skrev til **V3**. **V3** ringede tilbage og sagde, at tiltalte lige havde banket på deres dør og spurgt efter hende. De aftalte, at hun skulle ringe til politiet. Pigerne var på værelset, da hun sidste gang så dem. Hun stod på toilettet med lyset slukket. Hun talte meget stille. Da politiet kom, sagde de, at hun skulle blive ude på toilettet. Hun kiggede ud engang imellem og så noget i glimt. En betjent fortalte hende, at der var en masse postyr. Hun hørte, at døren blev sparket ind. Hun kiggede ud og så en betjent, der råbte til ambulanceredderen: "Kom nu, kom nu. Det går for langsomt". Døren blev lukket ud til toilettet. Politimanden sagde til hende: "Du skal ikke se det her". Hun fik stille og roligt at vide, at tiltalte havde stukket pigerne. Hun hyperventilerede og græd. Der kom nogle mødre og gav hende vand. Hun råbte: "Mine børn, mine børn". Der var en

anden mor, der tog hendes telefon og ringede til vidnets moder. Medens hun stod med de andre mødre, fik hun at vide, at børnene var i traumecentret. Hun løb straks derned.

I dag har F2 det rigtig godt. Hun har ar og sure opstød engang imellem. Der er ingen tegn på, at der er fysiske problemer. F2 kan huske episoden og taler meget om det. Hun har drømme og fortæller vidnet, at hun har drømt om daddy. Hun er meget i konflikt, idet hun husker de dejlige stunder, som de har haft sammen. De taler om, at far blev meget syg i hovedet og at han blev skør, men også at han var en sød og omsorgsfuld far. F2 savner sin far og vil gerne se ham, men hun er også bange for ham.

Det lader ikke til, at F1 kan huske episoden. F1 er ikke så verbal. De kan nu snakke om daddy, uden hun bliver ikke ked af det. For ½ år siden ville hun ikke snakke om det. F1 har ikke spurgt så meget. Hun kan sige: "Så kom vi ned til den røde dør" (Traumecenteret). Hun har ikke spurgt, hvorfor daddy gjorde det og hvorfor mor løb. Når vidnet spørger hende, om hun kan huske noget, siger hun nej.

Adspurgt af forsvareren, forklarede vidnet, at når tiltalte var sød og rar, gjorde han ting, der gjorde hverdagen lettere. Han elskede at synge for pigerne og lave små lege med dem. Han kunne grine af ting. De fik et bedre sammenhold, efter at de havde fået pigerne. Han kom med mad til hende, når hun ammede. Hun har altid følt, at han gjorde sit bedste. Han var plaget af mange smerter. Hun har derfor givet ham ekstra meget line. Han kunne bide hovedet af en, men når han havde ondt, så hun gennem fingre med mange ting. Han pressede også selv. Han havde fysisk ondt og tog mange smertestillende piller. Han virkede meget deprimeret og kunne ikke tage sig sammen til at gøre noget. Arbejdsmæssigt lavede han heller ikke ret meget. De arbejdede sammen. Hun var medhjælpende hustru. Han var en kærlig far. Hendes største problem var, at han skændtes med hende foran pigerne. Det ville hun ikke have. De skulle ikke høre den negative stemning. F2 har tilbragt mere tid med tiltalte end F1.

F1 har nu en hjerneskade og spørger derfor ikke om så meget.

Hun var bekendt med, at tiltalte i december 2010 fik diagnosen ADHD og cyklotymi. De snakkede rigtigt meget om medicinen. Tiltalte gav udtryk for, at det hjalp, og at han blev rolig af det. Når der var perioder, hvor han var irriteret igen, ville han tale med en psykiater, om dosis skulle sættes op. Det handlede meget om at finde den rette dosis. Han talte meget med psykiateren om, hvordan det gik. De talte også om, at doserne steg, og han involverede hende meget i det.

Undersøgelsen i London skulle afdække, om F1 kunne transplanteres. De havde ikke fået noget klart at vide om F1's levetid. Tiltalte fandt noget på nettet. En læge bekræftede, at F1 kunne leve ca. 5 år med dialyse

uden transplantation. Hvis en ny nyre ikke bliver afstødt indenfor 1 år, vil den holde i ca. 10-15 år.

Den 11. august 2012 sagde tiltalte, at han følte sig meget positiv, fordi han havde taget dobbelt dosis medicin. Han var rar at være sammen med. De lavede aftaler om, at når de kom hjem fra London, ville hun ikke længere være der, når han havde børnene. Hun ville gerne køre børnene ud til ham og hente dem igen. I London skulle de være mand og kone. Tiltalte var rigtig glad, og de havde sex den nat. For første gang følte hun, at han accepterede skilsmis-
missen og at det ikke skulle være et forfærdeligt brud. Han ville vente og se, hvor meget kontakt han ville have med dem, når de kom hjem fra London. Hun lovede ham, at hun nok skulle lade være med at finde en ny mand, indtil **A** var transplanteret. Hun husker det, som om tiltalte tog en dobbelt dosis søndag morgen. Han forklarede, at det måtte han godt tage, når han var nede. Hun har set tiltaltes "syge" øjne før, også inden han fik medicin. Det er svært at forklare, men man kan se, at man ikke kan komme videre ved blot at tale med tiltalte. Hun ville aldrig have forladt pigerne, hvis hun vidste, at han ville gøre dem noget. Hun blev først klar over det, efter hans SMS'er. Hun føler, at hun har svigtet dem. Hun snakker med pigerne om, at far er blevet "bims" og at de ikke ved, om far bliver bims igen.
..."

Vidnet **V2** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at han var tilknyttet **V2** sammen med **V3**. De havde et sygt barn. De var på deres værelse. Telefonen ringede et par gange, men de tog den ikke, da de var ved at gøre rent. Han så en SMS fra **V1**, hvor der stod, om han ville gå ud og se, om børnene havde det godt. **V3** sagde, at tiltalte stod med børnene nedenunder. Vidnet løb først ind på værelset, men der var ingen derinde. Han så, at tiltalte stod med børnene for enden af trappen. Vidnet spurgte, om der var noget galt. Tiltalte svarede nej. Vidnet sagde, det er noget "crazy shit". Tiltalte gik med børnene op ad trappen sammen med vidnet. Vidnet gik med ind på værelset. De snakkede sammen. Politiet kom med udrykning og holdt ved **V2**. Vidnet blev skubbet ud på gangen af tiltalte, og døren blev låst. Vidnet løb ned for at lukke politiet ind.

I **V1's** sms stod der, at tiltalte havde truet **V1** og børnene, at hun ville have skilsmisse, samt at han ville gøre hende og børnene fortræd.

Tiltalte virkede oprevet og havde åbentstående skjorte. Tiltalte virkede rimelig påvirket af situationen. Tiltalte sagde, at der ikke var noget galt. De kunne se politiet gennem værelsesvinduet. Det var som om, tiltalte skiftede adfærd, da politiet kom. Tiltalte var ikke villig til at snakke. Vidnet løb ned for at lukke politiet ind. Vidnet viste politiet op og prøvede at få dem til at sparke døren ind. Politiet bad ham skaffe en nøgle. Vidnet løb ned for at få i en

nøgle til værelset, men det lykkedes ikke. De ville derefter skaffe en nøgle fra informationen på hospital . Vidnet var meget oprevet og prøvede selv at komme ind på værelset. Politiet bad ham om at gå ud af huset. Vidnet gik udenfor for at ryge en smøg. Vidnet så, at tiltalte åbnede vinduet, at han havde blod på sig, og at han derefter hoppede ud af vinduet. Tiltalte ramte cykelstativet med hovedet og landede på maven.

Adspurgt af forsvareren, forklarede vidnet, at han har drukket mange kopper kaffe med tiltalte. De havde det godt sammen. Vidnet har oplevet tiltalte frustreret vedrørende en anden familie. Fra det tidspunkt, hvor vidnet snakkede med tiltalte på trappen og til politiet kom, skiftede tiltalte adfærd. Tiltalte havde en åbenstående skjorte, hvilket han ikke plejede. Vidnet kiggede tiltalte i øjnene og talte direkte til ham. Vidnet spurgte, om der var noget galt, men tiltalte svarede, at det var der ikke. Tiltalte svarede ham fint. Da tiltalte hørte politisirener, skiftede hans øjne udseende. De blev ondsindede. Dette havde vidnet ikke set før.

..."

Vidnet V3 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at hun og V2 var tilknyttet . Den 12. august 2012 ringede V1 nogle gange, men vidnet nåede ikke at tage telefonen. Vidnet mødte tiltalte i køkkenet. Tiltalte spurgte, om hun havde set V1 . Han havde ikke børnene med. Vidnet svarede nej. På værelset så hun sms'en fra V1, om V2 ville kigge efter pigerne. Vidnet så tiltalte gå op ad trapperne sammen med V2 . Vidnet ledte efter V1 og fandt hende på toiletet ovenpå. V1 fortalte, at det var helt galt. Vidnet sagde, at V1 skulle ringe til politiet. Vidnet gik ned i stueetagen. Hun havde lovet V1 at tage børnene, når politiet kom. Politiet spurgte efter en nøgle til værelset. Vidnet gik hen til Informationen på hospital for at låne en nøgle, men det lykkedes ikke. På vej tilbage så hun tiltalte springe ud af vinduet. Tiltalte virkede oprørt, forvirret og stresset, da hun mødte ham.

Forevist ekstrakt 3, side 61, forklarede vidnet, at det er den SMS, som V1 sendte til hende.

Adspurgt af forsvareren, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske præcist, hvad V1 sagde, men det var noget med, at tiltalte havde truet med at begå selvmord. Da hun mødte tiltalte, havde han åbenstående skjorte, hvilket hun aldrig havde set før.

Foreholdt sin forklaring til politiet af 12. august 2012, hvoraf fremgår:

"...Afhørte talte ikke med T, men T virkede vred og hidsig og hans skjorte var delvist åben..."

forklarede vidnet, at hun godt kan have forklaret således.

..."

Vidnet politibetjent **V4** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at de fik en melding om "mand amok " på hospita- l . Der blev også sendt to andre vogne. Vidnet kørte i en gruppevogn. De var flere mand i bilen. Da de kom frem til stedet, var hundevognen og en almindelig patrulje kommet frem. De fik at vide, at døren til værelset kortvarigt havde været åbnet. Man anså det for en gidselsituation. De kom ind i bygningen og tog opstilling lige udenfor lejlighedsdøren. De afventede forhandlerteamet. De stillede op efter konceptet "psykisk syg person". Efter kort tid fik de melding over radioen fra en patrulje udenfor, om at der var bevægelse i vinduet og kort tid efter, at der var en person med blod på tøjet. De kunne ikke vente mere og skulle ind. De slog døren ind med en dørhammer. Vidnet gik først ind og så en mand på vinduesafsatsen. Manden så direkte på vidnet og sprang herefter ud af vinduet. Vidnet kom ind i lejligheden. Det første vidnet så var, at der lå to små piger på sofaen langs den ene væg. De havde nogle meget grimme skade. De gav førstehjælp til pigerne. Pigerne lå ved siden af hinanden på sofaen. Den pige, der lå tættest på døren, havde en del tarme hængende ud. De havde havde også andre skader, blandt andet på arme, maveregion og ved mundvigen. De lå på ryggen. De var ved bevidsthed og havde åbne øjne og så på dem. De lå stille. Han talte til pigen og hun nikkede en enkelt gang eller to under forløbet. De sagde, at de var der for at hjælpe dem. De prøvede at yde psykisk førstehjælp. Skaderne var så voldsomme, at de ikke kunne gøre andet. Der kom engang imellem kortvarige smerteskrig fra den pige, som vidnet sad ved. De lagde fugtige håndklæder på tarmene på begge piger. De rørte ved pigerne, så de vidste, at der var nogen hos dem og de talte til dem. Pigen, som han sad ved, havde det største tarmudfald. Redderen sagde, at det skulle gå stærkt. Der var ikke tid til ambulancen. Redderen tog pigen op i sine arme og vidnet støttede hendes hoved. Vidnet, redderen og en kollega løb ned i Traumecenteret med pigen. Den anden pige kom med ambulance derover.
..."

Vidnet overlæge **V5** har til retsbogen afgivet følgende forklaring

"...Vidnet forklarede, at hun har været læge for **F1** i forbindelse med hendes nyresygdom. Efter episoden den 12. august 2012 har hun været børnelæge for begge piger.

I forhold til vidnets udtalelse af 2. april 2013, jf. ekstrakt 3 s. 113, forklarede vidnet, at hun ikke har kendskab til ændringer vedrørende **F2**. Det er forsat vanskeligt at afgøre, så længe **F2** er barn og før hun er kognitivt udviklet, hvordan hændelsen vil påvirke **F2** psykisk. Efter puberteten kan man forholde sig til, om det varigt har givet psykiske skader. Vedrørende **F1's** psykologiske reaktion på overfaldet er vidnet heller ikke bekendt med ændringer. Som almindelige børnelæge kan man se et barns reaktioner

nu og her, men mere grundigt vil hun ikke udtale sig.

Efter overfaldet lå FI i koma i lang tid. Hun har fået spastisk lammelse af begge sine arme og ben og er endvidere blevet hjerneskadet. Det tog noget tid, før FI begyndte at tale. FI er hårdest påvirket i venstre side af kroppen. Hun kan ikke gå selvstændigt, men er ved at lære det og gør fremskridt i træningscenteret. FI er kognitivt, forståelses- og udviklingsmæssigt, bagud både i forhold til sin alder og hvad hun var tidligere. Hun har et mere simpelt sprog og en mere simpel opfattelse af verden, som et barn i en yngre alder. Hjernen er meget plastisk i barnealderen, og man kan i en vis grad kompensere for de skader, hun har fået. Det er svært at sige, hvor det lander, idet FI ikke er stationær endnu. Hun gør stadigvæk fremskridt. Synsskaden var meget voldsom lige i starten, men det er blevet lidt bedre. FI har stadig svært nedsat syn. Der er udsigt til bedring både med hensyn til den spastiske lammelse og det svært nedsatte syn, men der er ikke udsigt til, at hun bliver helbredt.

Det var planen, at FI i august 2012 skulle have været undersøgt i London, om hun kunne nyretransplanteres. Det er absolut en fordel for FI, hvis hun kan nyretransplanteres. Når man har nyresvigt, er det allerbedst at blive nyretransplanteret, fordi det er den eneste måde at få nyrefunktion tilbage til det normale. Dialyse giver kun en nyrefunktion på 10 % af det normale, og det har kroppen absolut ikke godt af. For ethvert menneske med nyresvigt, vil man stille mod at kunne nyretransplantere så snart som muligt.

Anklageren dokumenterede vidnets udtalelse af 7. november 2013, jf. til-lægsekstrakt nr. 3, side 1, vedrørende undersøgelsen af FI i London.

Vidnet forklarede, at VB's udtalelse er meget medicinsk teknisk. Vidnet har trukket konklusionerne ud og tilføjet nogle enkelte kommentarer for at øge forståelsen. Der mangler aktuelt fra undersøgelsen i London svar på nogen blodprøver, der skal belyse, om FI er i særlig risiko for at få blodpropper i forbindelse med transplantationen. Transplantation skal i givet fald ske hurtigst muligt, da hver eneste dag er risikofyldt for FI. FI's dialysekatetre stopper til, når de har været anvendt et stykke tid. Der er også risiko for infektioner. Det er svært at blive ved med at finde nye steder på FI at lægge et dialysekateter. Hvis man ikke kan anlægge et nyt kateter, kan FI ikke få dialyse, og så kan hun ikke overleve.

Vidnet er ikke enig i Retslægerådets vurdering vedrørende FI's forventede levealder. Det er rigtig rigtig svært at skønne overlevelsen for FI, som er helt unik, både på grund af sin medfødte grundsygdom og på grund af følgeskaderne efter knivoverfaldet. Retslægerådet har efter vidnets vurdering anvendt en forkert sammenligningsgruppe, da den handler om mennesker, der er blevet syge i barnealderen, men som alle har overlevet til efter de var 18 år. Den gruppe, som ikke har overlevet til, de er 18 år, indgår ikke i opgørelsen. Hvis denne gruppe havde indgået, havde det desværre givet en

langt højere dødelighedsprocent. Vidnet har fundet videnskabelige arbejder om nyresvigt hos børn, der beskriver, hvordan det går dem, alt efter om de kommer i dialyse eller får en nyretransplantation, og om der er ventetid på transplantationen. Disse studier i Australien og Amerika af store mængder børn viser desværre en langt højere dødelighed, end det der bliver beskrevet af Retslægerådet. Hvis **F** ikke kan transplanteres, så er hendes dødelighed efter vidnets opfattelse 50 % efter 5-6 år med dialyse. Hvis man fortsætter i dialyse, er dødeligheden 20 % om året, hvis man er under 4 år, og 14 %, hvis man er over 4 år. Der er ikke her skelnet mellem peritonaldialyse og hæmodialyse. Hvis der alene kigges på børn i hæmodialyse, er risikoen 16 %. Risikoen er mindre i peritonaldialyse, men den form for dialyse kan ikke anvendes hos **F**. Der er samlet en dødelighed på mellem 15 – 20 % om året for børn, der forsætter i dialyse, ud af en flok på 100 patienter. Retslægerådet har endvidere ikke ladet **F**'s hjerneskade indgå i vurderingen af hendes overlevelse. En hjerneskade, som **F**'s, øger dødeligheden, også selvom hun ikke var nyrepatient. Ved en hjerneskade, hvor man ikke kan se og bruge sine hænder, forøges dødeligheden. **F** falder desværre i alle kategorier med en øget dødelighed. **F** er ikke stabil og kan forbedre sine chancer hele tiden, men hendes dødelighed er på grund af følgeskaderne efter knivoverfaldet fordoblet. I forhold til **F**'s forventede levealder er dataene estimeret. **F** passer ikke præcist ind i en af kurverne. Som læge kæmper man for, at estimaterne ikke går i opfyldelse, men **F** har en betydelig øget dødelighedsrisiko. **F**'s nyretransplantation, hvis hun kan transplanteres, er helt åbenlyst blevet forsinket med lidt over 1 år. Dette har givet hende længere tid i dialyse og hvert år i dialyse er skidt. Det er skidt for ens udvikling, og man kan være uheldig at dø i ventetiden. **F** er unik på grund af sin medfødte misdannelse af karene, og det i sig selv har gjort, at hun kun kan transplanteres i London. Det problem **F** har med sine kar, har ikke ændret sig, og det alene øger risikoen for dødelighed efter en transplantation. Efter overfaldet har sammenvoksningerne på tarmene og det forhold, at der har været galde i bughulen efter, at leveren blev beskadiget, kompliceret en transplantation og forøget risikoen for alvorlige komplikationer. Udvalget af mulige donorer er blevet begrænset eller vanskeliggjort, fordi **F** har udviklet antistoffer i blodet efter blodtransfusioner i forbindelse med overfaldet.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at vurderingen af **F**'s forventede levealder med eller uden nyretransplantation vil være behæftet med stor usikkerhed, da der ikke findes et stort antal børn i hendes situation. **F** har en dårligere prognose på grund af sine sygdomme. **F** var vanskelig før den 12. august 2012 og er blevet meget vanskeligere efter den 12. august 2012.

Ved **F**'s første operation i London for udposningen på hovedpulsåren fik hun en forbigående skade på hjerne. Hun kunne ikke se og havde en delvis lammelse i den ene side. Det var en livsfarlig operation, hvor **F** fik et stort blodtab og blodtryksfald, som kan give hjerneskader. **F** var i

lægehænder hele tiden og kom sig efter den skade. Vidnet kan ikke huske, hvor lang tid det tog.

..."

Oplysningerne i sagen

Af sms-besked sendt fra V1'S telefon den 12. august 2012 kl. 13.23
til V3 fremgår:

"... V3 , er virkelig ked af at skulle involvere dig i det, men T truede med at begå selvmord med en stor kniv inde på værelset. Jeg gemmer mig på et toilet, er V2 her og tror du han tør se om pigerne er ok? Jeg er bange.

..."

Af sms-beskeder sendt fra tiltaltes telefon til V1'S telefon den 12. august 2012 fremgår blandt andet:

"...

- Kl. 13:26 Gå tilbage her og NU eller du vil miste flere end mig! NU NU
NU
- Kl. 13:27 HVIS DU TILKALDER POLITIET, VIL DET VÆRE
FOR SENT! HVIS DU VIL HAVE, AT DET KUN
BLIVER MIG - KOM HER NU
JEG VIL IKKE GØRE DIG ELLER PIGERNE FORTRÆD
HVIS DU KOMMER TILBAGE NU!
- Kl. 13:28 JEG MENER DET - HVIS JEG SER POLITIET KOMME,
ER DET UDE MED OS ALLE 3 - TILKALD IKKE
POLITIET!!!!
- Kl. 13:29 KOM TILBAGE HER NU!!!
- Kl. 13:29 PRES MIG IKKE TIL AT GØRE NOGET, SOM JEG
IKKE ØNSKER AT GØRE!
- Kl. 13:32 Hvis du ikke er her rigtig snart - får du det liv i smerte, sorg
og fortvivlelse, som du giver mig!!!
- GØR DET IKKE
- Kl. 13:32 JEG LOVER ABSOLUT, AT HVERKEN DU ELLER
PIGERNE KOMMER TIL AT LIDE OVERLAST, HVIS DU
KOMMER TILBAGE NU!!!
- Kl. 13:33 HVIS JEG SER BLOT I POLITIMAND - ER DET FORBI
- Kl. 13:33 OKAY DET VAR DET
- Kl. 13:33 DU FÅR HVAD DU BAD OM
- Kl. 13:34 Du har virkelig forkludret dit liv nu!

Kl. 13:38 Det er for sent du har haft din chancel!!!!
 ..."

Vl ringede den 12. august 2012 kl. 13.31 til alarmcentralen.
 Lydoptagelsen af samtalen er afspillet under hovedforhandlingen.

Det fremgår af politirapport af 12. august 2012, at politiet ankom til stedet kl. 13.43.

Af Kriminalteknisk Erklæring af 28. august 2012 fremgår blandt andet:

"...Sammenfatning

På den indvendige side af entrédøren og på vrideren var der blod. Der var et forløb af blod-dryp fra entréen og frem til vinduet, hvor der var blod på håndtaget og blodige strømpeaf-tryk på vindueskarmen.

I sofaen var der en blodig og fugtig aftegning som efter bamekroppe. På resten af sofaen var der blodafsmitninger og en blodpol på gulvet foran sofaen. I dobbeltsengen lå en blodig kniv (KT 10) og der var på sengekanten en 7 cm bred blodtilsmudsning, der strakte sig langs sengens kant og til en blodpol på gulvet. Mellem denne blodtilsmudsning og kniven var der bloddryp i sengen.

Der blev ikke fundet andre knive med blod på.
 ..."

Af personundersøgelse af 13. august 2012 vedrørende F2
 fremgår blandt andet:

"...Ved undersøgelsen den 13-08-2012, kl. 01.00 af F2, cpr.nr. fandt-
 es undersøgte at være en 4-årig pige med alderssvarende udseende. Undersøgte lå i respira-
 tor tilknyttet flere tuber og dræn samt kanyler med adgang til blodbanen.

Af tegn på vold påvistes et sammensyet snitsår ved højre mundvig, et ikke sammensyet stik-sår nedadtil på venstre side af brystkassen, et sammensyet snitsår på venstre side af bugen, overfladiske snitsår på venstre hånds 4. fingers strækside i højre håndflade.

Disse læsioner var alle friske, meget vel opstået som følge af stik/snit med kniv i det i sagen oplyste tidsrum. Læsionerne på højre og venstre hånd havde karakter af afværgelæsioner.

Af yderligere tegn på skarp vold, der var bandageret og derfor ikke blev set, fandtes muligt sammensyet snitsår på højre underarm og på venstre lår samt et, efter det oplyste, overfla-disk snitlæsion på ryggen.

Af journalmateriale fremgik, at undersøgte havde fået foretaget åbning af bughulen, venstre side af brystkassen og midten af brystkassen med såkaldt venstresidig thoracotomi og ster-notomi. Der fandtes sammensyet operationssår på venstre side af brystkassen under venstre armhule, bandageret operationssår over brystbenet samt åbenstående plasttildækket operati-onssår i midtlinjen af bugen.

Af journalmateriale fremgik, at der ved operationerne var påvist læsion af leveren, mave-sækken og tarmslyng samt to stiklæsioner på forsiden af venstre hjertekammer og en læsion på bagsiden af hjertet. Læsionerne i bughulen er formentlig opstået som følge af læsion 3 på venstre side af bugen, mens læsionerne i hjertet formentlig er opstået som følge af læsion 2 på venstre side af brystkassen. Der var påvist blodansamlinger i bughulen og i hjertesækken.

Der var i behandlingen givet flere portioner blod samt væske.

Læsionerne har således indebåret manifest livsfare, og uden den kompetente lægelige behandling ville de have medført døden. På undersøgelsestidspunktet var undersøgtes tilstand stabil.

..."

Af personundersøgelse af 13. august 2012 vedrørende fremgår blandt andet:

FI

"...Ved undersøgelsen den 12-08-2012, kl. 15.30 og kl. 18.30 af cpr.nr. fandtes undersøgte at være en 4-årig pige med alderssvarende udseende.

FI

Undersøgte var i behandling med respirator, hvorfor bevidsthed og påvirkethed ikke nærmere blev undersøgt.

Af tegn på skarp vold påvist to stiksår opadtil på højre side af bugen, to overfladiske stik-/snitsår på venstre side af bugen opadtil samt et stiksår nedadtil på venstre side af bugen, overfladiske snitlæsioner på højre hånd samt på forsiden af højre lår.

Disse læsioner var alle friske, meget vel opstået som følge af stik/snit med kniv i det i sagen oplyste tidsrum. Læsionerne på højre hånd havde karakter af afværgelæsioner.

Af øvrige tegn på vold påvist hudafskrabninger på højre underarm og på venstre underben. Disse læsioner var af ældre dato, opstået ved let stump vold forud for det angiveligt passerede, om opståelsesmåden i øvrigt kan intet sikkert siges.

Ved undersøgelsen på operationsgangen, afdeling 4013, påvist stiklæsion gennem leveren og en stiklæsion på tyndtarm. Disse indre læsioner stammede meget vel som følge af et eller begge stiklæsioner på højre side af bugen. Undersøgte havde i forbindelse med behandlingen på Traumecentret haft kraftigt blodtryksskud, og der var blevet givet blod og væske for at stabilisere undersøgte inden operationen på afdeling 4013.

Læsionerne har således indebåret manifest livsfare, og uden den kompetente lægelige behandling ville de have medført døden. Ved genundersøgelsen den 12-08-2012 kl. 18.30 var undersøgtes tilstand stabil.

..."

Af udtalelse af 10. oktober 2013 fra
VS vedrørende

Centret ved læge
FI fremgår blandt andet:

det:

"...Da der næppe findes noget stort antal børn i netop hendes situation, både som den var før og efter knivoverfaldet, vil vurdering af hendes forventede levealder med eller uden ny-retransplantation være behæftet med stor usikkerhed.

...

Den hjerneskade FI blev påført i forbindelse med knivoverfaldet og det efterfølgende langvarige intensive sygdomsforløb har en betydelig selvstændig indflydelse på hendes forventede levealder.

..."

Af afdelingslæge
FI

VS's udtalelse af 7. november 2013 vedrørende fremgår blandt andet:

"...Kortfattet sammendrag af konklusionerne udformet som besvarelse af tre spørgsmål:

Vil **F1** kunne nyretransplanteres:

Der indledes med en beskrivelse af **F1's** sygdomsforløb før knivoverfaldet efterfulgt af en beskrivelse af hendes nuværende tilstand på baggrund af en lang række nye undersøgelser. Det konkluderes at nyretransplantation med levende donor er mulig, men yderst vanskelig. Det skønnes, at der er ca. 20% risiko for at operationen må afbrydes, hvis der viser sig at være alvorlige sammenvoksninger af tarmen eller ugunstig forhold ved blodkarene. Hendes tilstand er uden fortilfælde, hvorfor der alene kan gives skøn over overlevelseschancerne efter transplantation. Eksperterne skønner at chancen for overlevelse 1 år efter transplantation er ca. 85% og chancen for at den transplanterede nyre fungerer efter 1 år er ca. 60%. Der er desuden ca. 10% risiko for, blodforsyningen til tarmen vil blive påvirket i forbindelse med transplantation.

Er der en mulig levende donor?

Forklaring fra **V5** : Der kan udelukkende anvendes levende donor, idet operationen skal planlægges nøje og ikke kan gennemføres akut som ved transplantation med nyre fra en af-død.

Der nævnes konkrete donorer og individuelle vanskeligheder vedrørende vævsforlidelighed. **F1** har udviklet mange antistoffer i blodet. (kommentar fra **V5** : hvilket til dels kan skyldes de mange blodtransfusioner hun har modtaget).

Kan transplantation foregå snarest muligt?

Der udestår undersøgelse af mulige donorer samt ekstra undersøgelse af **F1's** luftveje, idet man vurderer at, der er risiko for, at hun vil kunne få behov for tracheostomi efter transplantation.

Kommentar fra **V5** : **F1** har haft mange dialysekatetre og man er ved at have opbrugt muligheden for nye steder at anlægge dialysekateter, hvis det nuværende svigter. Uden dialysekateter vil hun kun overleve få dage til uger. Det er vigtigt at fremskynde de sidste undersøgelser op til transplantation, hvis det er den vej man vælger at gå.

Den endelige anbefaling fra GOSH foreligger endnu ikke, idet der fortsat mangler svar på nogle af de prøver der blev taget for nylig. Desuden ønsker man at rådføre sig med hospitalets (GOSH) etiske komite.

..."

Der er dokumenteret erklæring af 4. september 2012 fra Retsmedicinsk Institut, Retsgenetisk afdeling, hvoraf blandt andet fremgår:

"...g) KT nr. 13: Vapind(e) med materiale aført fra KT 10: knivshåndtag

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 03.09.2012, taler for, at det undersøgte dna stammer fra **T** frem for en tilfældig anden person.

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt taler imod, at det undersøgte dna stammer fra **F1** eller fra **F2** frem for en tilfældig anden person.

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynligt, hvis det undersøgte dna stammer fra **T**, end hvis det undersøgte dna stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Beregningen gælder ikke ved sammenligning med nære slægtninge til **T**.

..."

Der er under hovedforhandlingen forevist videooptagelse og fotos af de forurettede på gerningsstedet og på hospitalet.

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i erklæring af 28. juni 2013 har udtalt:

"...Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet besvare de stillede spørgsmål således:

Spørgsmål 1:

Var **F1** og **F2** i manifest livsfare som følge af læsionerne pådraget den 12. august 2012?

Ja.

Spørgsmål 2:

a. Vil **F1** få varige mén og i givet fald hvilke?
b. Vil **F2** få varige mén og i givet fald hvilke?

2a) Ja, som en følge af knivoverfaldet har den periodevise tilstand med lavt blodtryk givet en hjemeskade, med spastisk lammelse og synsnedsættelse på grænsen til blindhed, som må forventes at påvirke hende permanent. Det er dog uvist i hvilken grad. Der er endvidere vansirende ar på kroppen.

2b) Ja. **F2** må forventes ligeledes at få vansirende ar, og specielt et ar i ansigtet vil utvivlsomt være permanent skæmmende.

Spørgsmål 3:

Særligt vedrørende **F1**:
Det fremgår blandt andet af **hospital** udtalelse af 2. april 2013, at det ikke er afklaret, om man vil være i stand til at foretage en nyretransplantation efter de betydelige læsioner i maven. Det fremgår endvidere, at hvis hun ikke transplanteres af årsuger, der relaterer sig til knivlæsionerne, vil hendes livslængde af den grund være betydeligt forringet. Dette fremgår ligeledes af udtalelsen af 12. november 2012.

På den baggrund anmodes om en udtalelse om, hvorvidt dette giver anledning til bemærkninger.

Derudover anmodes om svar på følgende:

Kan Retslægerådet udtale sig om **F1's** forventede levealder, hvis hun får en nyretransplantation?

Det fremgår af sagens akter, at **F1** skulle have fået foretaget en nyretransplantation i weekenden den 18.-19. august 2012. Det fremgår endvidere, at det endnu ikke har været muligt at gennemføre en sådan transplantation på grund af de påførte læsioner.

Hvis det lægges til grund, at **F1** får en nyretransplantation, kan retslægerådet så udtale sig om, hvorvidt forsinkelsen har betydning for hendes fremtidige helbredstilstand og forventede levealder, og i givet fald hvilken?

F1's forventede levealder:

Før knivlæsionerne, var **FI** vurderet til (sandsynligvis) at kunne nyretransplanteres. Retslægerådets vurdering er, at hendes tilstand for dette, ikke indebærer sygdomme eller risikofaktorer som kunne medføre, at hendes prognose adskille sig væsentligt fra andre børn som principielt kan nyretransplanteres. Registerdata, som angiver forventet levealder for børn, kan give et skøn over forventet levealder henholdsvis med en transplanteret nyre, eller ved fortsat dialysebehandling. ERA-ERDTA angiver gennemsnitlig levealder til 63 år for børn som nyretransplanteres og 38 år for børn som forsætter i dialyse. Knivlæsionerne har forsinket en eventuel transplantation og har medført, at **FI's** tilstand er påvirket i negativ retning.

Dette indebærer, at uanset om **FI** behandles med dialyse eller nyretransplantation, må det antages, at prognosen, både for levealder og helbredstilstand, er reduceret væsentligt i forhold til ovenstående gennemsnitlige forventninger.

Det er endnu ikke afklaret, om en transplantation rent teknisk kan gennemføres. Hvis nyretransplantation gennemføres, vurderer Retslægerådet, at risikoen (på grund af knivlæsionerne) er væsentligt øget for komplikationer til den operative transplantationsprocedure, og at risikoen også er øget for, at der senere kan tilståde alvorlige komplikationer, eksempelvis infektioner, som begrænser den fremtidige helbredstilstand og den forventede levealder.

Forsinkelse af en nyretransplantation, med for eksempel et år, har betydning, idet dødeligheden er 4 til 10 gange højere hos dialyserede børn end hos transplanterede børn. Den årlige dødelighed er cirka 1 % indenfor det første år efter en vellykket nyretransplantation.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger?

Nej.
..."

Personlige oplysninger

Det fremgår af mentalobservationserklæring af 26. oktober 2012 blandt andet:

"...Mentalerklæringen er udarbejdet på grundlag af de fremsendte sagsakter, indhentede lægelige oplysninger via egen læge **V7**, praktiserende speciallæge i psykiatri **V8**, Hospital, Sygehus og Sygehus. Observationer fra plejepersonalet under observandens indlæggelse i sengeafsnit, Afdelingen for retspsykiatri, Psykiatrien, Region i, psykologisk undersøgelse ved psykolog **V9** samt ved de i afsnittet løbende samtaler ved undersøger, speciallæge i psykiatri **V10** igennem 4 uger.

...

Medicinsk behandling ved Indlæggelsen

Tablet Lamotrigin á 200 mg (0+0+1+0) tabl stemningsstabiliserende

Tablet Medikinet á 20 mg (2+1+2+0) tabl mod ADHD

Tablet Cetirizin á 20 mg (1+0+0+0) tabl mod allergi

Tablet Lanzoprazol á 30 mg (1+0+0+1) tabl mod mavesyreirritation

Tablet Marevan efter skema blodfortyndende mod blodpropper

Tablet Dolol á 50 mg (1+0+1+0) tabl stærk smertestillende

Tablet Cialis á 20 mg 1 stk efter behov mod rejsningsbesvær

...

Det fremgår videre, at han har været i psykiatrisk behandling siden 2006-2007 og i døgnet op til den påsigtede handling tog dobbelt dosis medicin flere gange med god effekt på sinds-tilstanden efter egen og hustruens vurdering.

...

Medicinsk behandling under mentalobservation

Tablet Cetirizin á 20 mg (1+0+0+0) tabl mod allergi

Tablet Pantoprazol á 40 mg (1+0+0+0) tabl mod mavesyreirritation

Tablet Warfarin efter skema blodfortyndende mod blodpropper

Tablet Tradolan á 50 mg (1+0+1+0) tabl stærkt smertestillende

Tablet Tradolan á 50 mg 1 stk efter behov max x 2 dgl stærkt smertestillende (ringe forbrug)

Tablet Pinex á ½ g 2 stk efter behov max x 4 dgl svagt smertestillende (ringe forbrug)

Tablet Apovit Multi (1+0+0+0) tabl vitamintilskud

Det vil sige observanden er observeret uden medicinsk behandling af psykisk lidelse.

...

Klinisk vurdering

Observanden har velvilligt medvirket til undersøgelserne forudsat disse, som det er sket, foregår under medvirken af tolk. Han er i de første samtaler om sin opvækst og legemlige lidelser venlig og rolig med god kontaktevne, fuldstændig klar, samlet og orienteret, neutral af stemning, dog med et vist fysisk lidende præg og meget og vedrørende optaget af sin især tidligere, men også aktuelle legemlige helbredstilstand i særdeleshed centreret om allergisici og dette i et omfang og en intensitet, der fremstår som hypokonder, specielt sammenholdt med tidligere manglende objektive fund på hospitaler, men uden angst eller nervositet, og han fremtræder normal- til velbegavet med en ellers naturlig fremtoning og væremåde, situationen taget i betragtning.

I samtalerne med ham om hans spirituelle arbejde har han på intet tidspunkt, til trods for emnets overlødig karakter, fremtrådt psykotisk, men stedse været i stand til at opretholde en klar skelnen mellem arbejdsliv og øvrige færden. Det har tydeligt været ham magtpåliggende at lægge afstand til en forestilling om, at han kunne være psykisk syg, og at hans påståede kontakt til ånder havde en sammenhæng dertil. Når han fortæller om trance-tilstand, beskriver han direkte adspurgt, roligt og nærmest faktisk adskillige psykoselignende fænomener i form af perceptuelle forstyrrelser med forandring i bevidsthedsniveau og i tidsoplevelse, høre- og synshallucinationer, og styringsoplevelser som tanke-, følelses-, og handle/viljepåføring. Hørehallucinationerne har været, stemmer der taler til ham i anden og tredje person. Fænomener som han ikke skræmmes eller belastes af på nogen måde, men nærmest synes beriget af at have evner for at kunne opleve.

I samtaler om aktuelle påsigtede handlinger, hvor især forholdet til hustruen kommer frem og de øvrige belastningspunkter, er han imidlertid anderledes emotionelt påvirket med udtalt sårbarhed overfor hustruen, af ham oplevede, svigt og afvisning, tydeligvis med udtalt jalousi og stor vrede, og da jeg på et tidspunkt spørger, om hustruen på et specifikt tidspunkt faktisk ville skilles, føler han sig vældig misforstået, og mener, at jeg slet ikke har hørt efter eller forstår noget som helst. I løbet af få sekunder ændrer hans ansigtsudtryk sig til rødme, forgræmmelse og stærk vrede, og han råber meget højt og slår samtidig begge hænder gentagne gange særdeles hårdt i bordet foran mig. Jer er tæt på at udløse alarm.

Resten af samtalen, der fortsætter, forbliver han anspændt og irritabel. Tilsvarende bliver han højtråbende, og bander af mig, da jeg på et andet tidspunkt spørger ham om eventuelle angstsymptomer, og da han insisterer på at ville have biopatiske produkter under indlæggel-

sen. Observandens affektregulering er svært ustabil med en eksplosiv impulsivitet, hvor han fremstår såvel verbalt som fysisk truende, når han ikke får opfyldt ønskede behov, eller når for ham følelsesmæssige belastende områder verbaliseres.

Senere undskylder han sin væremåde med henvisning til de belastninger, han gennemgår. Han beder om mental hjælp til at klare bevidstheden om de ham påsigtede geminger og ser sig selv som et offer. Han siger "Når soldater kan få hjælp, hvorfor kan jeg så ikke?", og er i den senere tid jævnligt grædende over egen skæbne og vred over manglende oplysninger om børnenes tilstand, men uden genuin tanke for børnenes traume, for ikke at nævne hustruens. Han har tidvise selvmordstanker, men også håb for på sigt at kunne være børnene en støtte og få en ny partner.

...

Resumé og diskussion

Der er tale om en 58-årig normalt begavet mand, der er sigtet for drabsforsøg begået på hospital hotel på begge sine to 4-årige døtre ved med en kokkekniv at have påført dem livstruende stik i blandet andet ansigt, bryst- og bughule og med afværgelæsioner på arme og ben og efterfølgende at have stukket sig selv i maven og hoppet ud fra l. sals vindue og pådraget sig rift på leveren, ansigts- og venstre hælbensbrud.

Umiddelbart forud har han taget kokkekniven frem i hustrus og børnenes påsyn. Hustru undslipper til toilet udenfor lejligheden og ringer alarm. Observanden har, inden politiet ankommer, en lang SMS-udveksling med hustru, hvor han forsøger at få hende tilbage til lejligheden. Ved politiets ankomst og afventen nøgle til lejligheden sker de påsigtede handlinger.

Observanden har efter det oplyste haft en tryk opvækst trods sparsomme kår. Han følte sig allerede som barn anderledes og mere fomuftig end andre børn og søgte voksent selskab frem for jævnaldrende. Han blev mobbet i skolen, men klarede sig og fik som voksen en praktisk IT-uddannelse og et godt job med høj løn og kunne forsørge sin første jævnaldrende hustru og to sønner.

Da han var i midten af 30-erne, blev han interesseret i spirituelle emner og opdagede gennem kurser og træning, at han havde gode evner for at etablere kontakt til og healing via ånder fra afdøde personer. En evne han udnyttede kommercielt ved etablering af egen virksomhed, hvor han mod betaling i flere lande i Europa individuelt eller i større forsamlinger samt i TV gik i trance og skabte kontakt til ånder og forsøgte healing. Fra levede han fuldt heraf.

Omkring møder han i arbejdssammenhæng nuværende hustru, der er 29 år yngre. Han bliver skilt og indgår i nyt ægteskab, og de får i 2008 tvillingedøtre efter langvarig fertilitetsbehandling grundet hans tidligere sterilisation og rejsningsbesvær.

Han har allerede i slutningen af 1990-erne fået begyndende problemer med helbredet grundet blodprop i venstre ben, og han udvikler i det nye ægteskab, hvad der må opfattes som en psykosomatisk træthedstilstand af hypokonderkarakter med mavesmerter, allergi og åndenød, vanskeligt afgrænset af nye blodpropper i benet og lungeme, spiserørsbrok og søvnapnoe.

Efter tvillingemes fødsel og den enes livstruende sygdom forværres hans tilstand og han må opgave at arbejde. Familien står uden indtægt og er henvist til at opholde sig på hospitalets hotel i de seneste 2 år efter datterens store karoperation i London, hvorved hun mister nyrefunktion og må i dialyse.

Forholdet til hustruen er i flere år dårligt med tilbagevendende overvejelser fra hendes side

om skilsmisse og tiltagende jalousi, vrede og flere fysiske overgreb fra hans side, idet han føler sig svigtet og krænket. Han har flere selvmordsforsøg og -overvejelser og kommer i 2010 i psykiatrisk behandling, idet praktiserende psykiater diagnosticerer ham med ADHD og cyklotymi (mindre stemningssvingninger). Han er fortsat i behandling med afalte store doser ADHD-medicin og stemningsstabiliserende medicin, da de påsigtede handlinger sker. Han har ikke alkoholmisbrug eller andre misbrug. Hans tilstand skønnes, trods de høje doser, ikke udløst af den medicinske behandling, og han havde ikke indtaget alkohol eller andre stoffer. Han har også under psykofarmakafri observation haft alvorlige raseri og vredesudbrud.

Til trods for at observanden tilkendegiver at have en stribe symptomer af umiddelbar psykotisk karakter med hallucinationer og styringsoplevelser, findes disse afgrænset til hans arbejdsliv og under hans egen kontrol og uden en generel påvirkning af hans funktionsniveau eller kontakt til omgivelserne.

Det virker, som et fænomen svarende til bøm der tvangfrit lukker sig ind og ud af en fantasiverden, en verden hvorigennem han i den virkelige verden oplever opmærksomhed, anerkendelse, påskønnelse og beundring samt mulighed for at indtage en særstilling med sine specielle og helt særlige evner, der samtidig giver ham indflydelse på og magt over andre mennesker. Der skønnes ikke at være tale om, at han har udviklet skizofreni eller anden psykotisk lidelse.

Han hævder at have hukommelsestab for det skete. Da der imidlertid er fremlagt politirapport med en meget lang SMS-udveksling til hustruen med truende og svært aggressivt indhold, og da der er vidneudsagn om, at observanden i samme periode bevægede sig målrettet mellem etagerne på hotellet, øjensynligt på udkig efter hustruen, er der ikke holdepunkt for, at han har været i dissociativ tilstand. Han har heller ikke epilepsi. Tilstanden er derimod klart forenelig med, at han har en narcissistisk personlighedsstruktur (ICD-10 diagnosekode F60.8), og hans manglende erindring for de påsigtede handlinger må tilskrives en psykisk blokering som et forsvar mod den oplevede krænkelse.

Konklusion

Observanden skønnes herefter ikke sindssyg, og han kan heller ikke antages at have været det på tidspunktet for de påsigtede handlinger.

Han er derfor ikke omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, men med baggrund i den påviste personlighedsforstyrrelses alvor skønnes han omfattet af straffelovens § 69.

Observanden lider ikke af epilepsi. Han er normalt begavet. Observanden var ikke påvirket af alkohol eller andre misbrugsstoffer og brug af fast medicin i relativ høj dosering skønnes ligeledes heller ikke at have udløst en patologisk rustilstand. Der kan, såfremt han kendes skyldig, ikke peges på anden mere hensigtsmæssig særforanstaltning end frihedsstraf, men det må af hensyn til hans psykiske egenart anbefales, at han indleder afsoning i

..."

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i erklæring af 17. juni 2013, har udtalt:

"...Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet, på baggrund af fremsendt materiale med retspsykiatrisk erklæring af 26. oktober 2012 ved ledende overlæge, speciallæge i psykiatri V10, Psykiatrien, udtale, at T ikke er sindssyg, og ej heller antages at have været sindssyg på tidspunktet for den nu påsigtede kriminalitet. T er begavet i øvre del af normalområdet og lider ikke af epilepsi. Han har fået stillet diagnosen opmærksomhedsforstyrrelse (ADHD, tidligere DAMP), og var i medicinsk behandling herfor på tidspunktet for den nu påsigtede handling.

T er født i England i ægteskab som nummer 7 af 9 søskende og vokset op hos samboende forældre under trygge forhold. Han startede skolegang 4 ½ år gammel, var udsat for en del drillerier og færdiggjorde skolegangen 16 år gammel efter flere skoleskift. Efter endt skolegang gennemførte T flere basisforløb i forskellige håndværksfag. I perioden arbejdede han indenfor IT-branchen, hvor han angiveligt var højt aflønnet. I opdagede T, at han kunne tale med afdøde personer og fandt ud af, at han havde evner for healing. I etablerede han selvstændigt firma, samtidig med at han fortsatte sit IT-arbejde. IT ansættelsen ophørte i , hvorefter T levede af sit spirituelle arbejde. I perioden til drev han igen eget firma, men sygemeldte sig i og blev først raskmeldt igen i .

T har været gift 2 gange. Han var gift med sin første hustru fra til , med hvem han har to voksne sønner, og blev gift med sin nuværende hustru i , med hvem han har to tvillingdøtre, (forurettede i aktuelle sag), som er født i 2008.

T har aldrig misbrugt rusmidler, og han var ikke påvirket heraf på tidspunktet for de påsigtede forhold. Han har gennem årene frembudt en række forskellige legemlige symptomer, hvoraf i hvert fald flere må antages at være psykisk betingede. Han har i en årrække haft kortvarige undertiden voldsomme stemningssvingninger, han skal have foretaget flere selvmordsforsøg, og han har siden de forurettede blev født, angiveligt følt sig belastet af den ene datters alvorlige sygdom samt af ægteskabelige problemer. Han har de seneste år været behandlet af privatpraktiserende speciallæge i psykiatri, som mente, at T led af en opmærksomhedsforstyrrelse (ADHD) samt lette stemningssvingninger (Cyclotymi), for hvilke han blev sat i medicinsk behandling med blandt andet det centralstimulerende middel methylphenidat.

Ved mentalundersøgelsen har T beskrevet oplevelser af en række psykiske fænomener, for eksempel oplevelsen af at være styret af ånder, syns- og hørelshallucinationer med mere, der jævnligt ses ved sindssygelige tilstande. Da T angiveligt kan fremkalde og standse disse oplevelser viljemæssigt, ligesom han klart kan skelne dem fra sin habituelle psykiske tilstand, finder Retslægerrådet ikke, at der er tale om sindssygdomssymptomer. T er fundet præget af en udtalt personlighedsforstyrrelse, præget af blandt andet selvhenførende, selvcentrerende og selvovervurderende træk, han er hertil uselvstændig med svækket impuls kontrol.

Retslægerrådet finder herefter, at T er omfattet af straffelovens § 69, men rådet kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på foranstaltninger, jævnfør samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf.

Under hensyntagen til T's personlighedsmæssige egenart skal anbefales, at eventuel afsoning indledes i .

Retslægerrådet skal herefter besvare de øvrige stillede spørgsmål således:

Spørgsmål 2:

Kan det i sagen oplyste, om sigtedes medicinindtagelse have haft indvirkning på hans mentale tilstand på gerningstidspunktet og i givet fald hvilken?

Der henvises i den forbindelse navnlig til mentalerklæringen og til sagens bilag 5-13-2, der er en afhøring af sigtede, udarbejdet efter erklæringen af 26. oktober 2012 fra Retspsykiatrisk afdeling, psykiatrien

Der henvises endvidere til, at sigtede efter det oplyste ikke har indtaget samme medicin under mentalobservationen som for gerningstidspunktet.

Det er velkendt, at medicinsk behandling med methylphenidat (det aktive indholdsstof i lægemidlet Medikinet) blandt andet kan medføre øget iritabilitet og følelsesmæssige udsving, det kan derfor heller ikke udelukkes, at den medicinske behandling kan have haft indflydelse på T's psykiske tilstand på tidspunktet for de nu påsigtede handlinger, men dette må anses for mindre sandsynligt, da sigtede tidligere har indtaget tilsvarende doser uden problemer.

Spørgsmål 3:

Giver det afforsvareren fremlagte materiale fra hlv. Medikinet-indlægssedlen, to hjemmeside og 3 artikler fra psykiatriske tidsskrifter Rådet anledning til bemærkninger i forhold til den konkrete sag?

Der henvises i den forbindelse til, at det blandt andet fremgår af det pågældende materiale, at methylphenidat kun er godkendt til behandling af ADHD til børn, at patienter i forbindelse med langvarig behandling skal monitoreres for blandt andet aggressiv og fjendelig adfærd, psykose, mani, vrangforestillinger m.v., at langvarigt misbrug af Medikinet blandt andet kan føre til psykotiske episoder og at tegn på overdosis blandt andet kan være forvirring (svær forvirring) og hallucinationer.

Nej.

Spørgsmål 4

Giver sagen iøvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.
..."

Udlændingestyrelsen har den 6. februar 2013 afgivet udtalelse om udvisningsspørgsmålet. Det hedder i udtalelsen blandt andet:

"...Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idomt ikke under 8 års fængsel.

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Pågældende har været varetaget i fængslet af en samlet varighed af ca. 5 måneder og 3 uger.

Opholdsgrundlag og længde

T fik den 10. november 2000 opholdsret efter § 10, stk. 1 i den dagældende EU-opholdsbekendtgørelse. Den 27. marts 2006 fik pågældende tidsbegrænset opholdsret efter § 1 i den dagældende EU-opholdsbekendtgørelse.

Den 10. november 2000 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret.

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 10. november 2000, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetaget i fængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været underlagt anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvel-

se, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 11 år og 9 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 237, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberovelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøring af 12. august 2012 af pågældende, hvorfra vi bemærker følgende:

- T har boet i Danmark siden 2000. Han er gift med en dansk statsborger som han har 2 fællesbørn (forurettede i nærværende sag), født den 28. juni 2008 sammen med.
- Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i § 7, stk. 1 og (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen ikke efter de i sagen foreliggende oplysninger finder, at der er risiko for, at den pågældende vil blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Storbritannien eller for at T dér vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingestyrelsen skal iøvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Udlændingestyrelsen skal endelig henlede opmærksomheden på Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004's artikel 28 som vedlægges i kopi.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af ikke under 8 års varighed, sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2, nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde

anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.
..."

Tiltalte er ikke tidligere straffet her i landet.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 12. august 2012.

Retten's begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"KENDELSE

Alle nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han medbragte en kniv ved ankomsten til den 11. august 2012 om natten. Tiltalte har ingen erindring om det passerede den 12. august 2012, men har ikke bestridt, at han har ført kniven mod pigerne.

Om den 12. august 2012 har V1 forklaret blandt andet, at tiltalte allerede fra morgenstunden var negativ og irritabel. Tiltalte var fokuseret på, at vidnet ville have tiltalte ud af sit liv. Da vidnet ville forlade værelset for at lade tiltalte falde til ro, trak tiltalte en kniv op af rygsækken og blev helt syg i øjnene. Vidnet løb herefter ud på toilettet og gemte sig. V1 sendte kl. 13.23 en sms til V3 og bad om hjælp til at se efter pigerne.

Vidnet V2 har forklaret blandt andet, at han mødte tiltalte for enden af trappen sammen med pigerne. Vidnet snakkede med tiltalte, der oplyste, at der ikke var noget galt. Vidnet gik med tiltalte og pigerne ind på værelset. Da tiltalte hørte politisirenerne, skiftede hans øjne udseende og de blev ondsindede. Tiltalte skubbede vidnet ud på gangen og låste døren til værelset.

Tiltalte truede V1 i sms kl. 13.26 med, at hun ville miste flere end tiltalte. Af sms'er sendt til V1 i tiden frem til kl. 13.38 fremgår det af den danske oversættelse yderligere blandt andet:

"Jeg mener det - hvis jeg ser politiet komme, er det ude med os alle 3 - tiltalte kald ikke politiet!!!!",

"Pres mig ikke til at gøre noget, som jeg ikke ønsker at gøre!",

"Hvis du ikke er her rigtig snart - får du det liv i smerte, sorg og fortvivelse, som du giver mig!!! Gør det ikke",

"Jeg lover absolut, at hverken du eller pigerne kommer til at lide overlast, hvis du kommer tilbage nu!!!",

"Hvis jeg ser blot 1 politimand - er det forbi",

"Okay det var det",
"Du får hvad du bad om",
"Du har virkelig forkludret dit liv nu!", og
"Det er for sent du har haft din chance!!!!!"

V1 ringede til alarmcentralen kl. 13.31. Politibetjent V4
ankom efter det oplyste til stedet kl. 13.43.

Politibetjent V4 har forklaret blandt andet, at han fik melding fra sine kollegaer, der befandt sig uden for om, at der var bevægelse i vinduet og en person var set med blod på tøjet. Vidnet spærkede herefter døren til værelset ind. Tiltalte kiggede vidnet i øjnene, inden han sprang ud af vinduet.

Retten lægger herefter til grund, at forholdet er begået i tidsrummet umiddelbart efter kl. 13.30, og inden tiltalte sprang ud af vinduet.

På denne baggrund og efter det oplyste om, at tiltaltes DNA med den størst mulige sandsynlighed er fundet på knivens skaft, finder retten det bevist, at det var tiltalte, der stak pigerne med kniven.

Efter de lægelige oplysninger lægges til grund, at F2 ved overfaldet blev påført adskillige knivstik, herunder ved højre mundvig, på brystkassen, i bugen, på begge hænder, højre underarm og venstre lår, med de i anklageskriftet nævnte læsioner til følge.

Efter de lægelige oplysninger lægges til grund, at F1 ligeledes blev påført adskillige knivstik, herunder i bugen og på højre hånd og højre lår, med de i anklageskriftet nævnte læsioner til følge.

Begge piger har i følge de lægelige oplysninger været i manifest livsfare.

Under disse omstændigheder og særlig henset til, at tiltalte havde medbragt en kniv, at tiltalte låste døren til værelset, hvor han var alene med pigerne, rækken og indholdet af sms'erne til V1 umiddelbart før, han stak pigerne med kniven, antallet af knivstik på vitale steder på de to små pigers kroppe, samt pigernes afværgelæsioner, finder samtlige nævninger og dommere det tilstrækkeligt godtgjort, at tiltalte med det fornødne forsæt har gjort sig skyldig i forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21.

Tiltalte er herefter skyldig i den rejste tiltale, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Thi bestemmes:

Tiltalte T er skyldig i forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21".

Sanktionsspørgsmålet

Alle dommere og nævninger udtaler:

Efter mentalobservationserklæringen og Retslægerådets udtalelse findes der ikke grundlag for at antage, at tiltalte har været sindssyg eller i en tilstand, der kan sidestilles hermed, på gerningstidspunktet.

Tiltalte findes således ikke omfattet af straffelovens § 16.

Efter de lægelige oplysninger sammenholdt med de øvrige oplysninger om tiltaltes personlige forhold, lægger retten til grund, at tiltalte på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand omfattet af straffelovens § 69, stk. 1. Der kan ikke peges på andre foranstaltninger, jf. straffelovens § 68, 2. pkt. som mere formålstjenlige end straf.

Samtlige dommere og nævninger har stemt for at fastsætte straffen til fængsel i 11 år.

Straffen fastsættes derfor til fængsel i 11 år, jf. straffelovens § 237, jf. § 21.

Der er ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets alvorlige karakter og grovhed, herunder navnlig at der er tale om drabsforsøg rettet mod tiltaltes to små døtre, at forholdet blev begået i et aflåst værelse, at begge børn var i manifest livsfare, at de uden den hurtige og kompetente lægebehandling ville være afgået ved døden, samt de alvorlige følger for børnene.

Samtlige dommere og nævninger har stemt for at tage påstanden om udvisning til følge.

Betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, findes opfyldt, og der findes ikke at foreligge forhold, som efter bestemmelserne i udlændingelovens § 26 kan begrunde, at udvisning bør undlades. Under hensyn til den alvorlige karakter af det forhold, som tiltalte har gjort sig skyldig i, findes det, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, også foreneligt med EU-reglerne, at tiltalte udvises. En udvisning findes heller ikke at være i strid med artikel 8 i EMRK.

Samtlige dommere og nævninger har stemt for at tage påstanden om, at tiltalte fradømmes retten til arv, forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, som er afhængige af $F1$ eller $F2's$ død, jf. arvelovens § 48, stk. 2, til følge.

Erstatning og godtgørelse

Tiltalte er fundet skyldig i drabsforsøg rettet mod de forurettede, og de juridiske dommere finder derfor, at tiltalte er erstatningsansvarlig overfor de

forurettede.

Idet størrelsen af de rejste krav for godtgørelse for svie og smerte er ubestridte, tages disse krav efter de juridiske dommers bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Kravene for godtgørelse for varigt mén og erstatning for erhvervsevnetab, findes for begge forurettede ikke endeligt at kunne fastlægges på nuværende tidspunkt. Disse krav udskydes efter de juridiske dommers bestemmelse herefter til behandling ved Erstatningsnævnet.

Efter de foreliggende oplysninger findes de forurettedes skader ikke at være forvoldt under sådanne omstændigheder, at der findes grundlag for at yde godtgørelse for tort efter erstatningslovens § 26, stk. 1.

Henset til de særdeles krænkende omstændigheder hvorunder drabsforsøgene er udøvet, og de alvorlige skader, som de forurettede er påført, finder de juridiske dommere, at de forurettede er berettiget til godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3. Godtgørelsen til hver af de forurettede findes passende at kunne fastsættes til 50.000 kr.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 11 år.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte frakendes retten til arv, forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, som er afhængige af død. FI eller FZ/S

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til F2 betale 68.000 kr. med tillæg af procesrente fra 30 dage efter kravets fremsættelse i retten den 12. november 2013 til betaling sker.

Tiltalte skal endvidere inden 14 dage til FI betale 120.000 kr. med tillæg af procesrente fra 30 dage efter kravets fremsættelse i retten den 12. november 2013 til betaling sker.

Rønning-Jølver

Sanne Bager

Henriette Sartvin

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 21. november 2013

Pia Jensen